ΑΠΟΚΑΛΎΨΙΣ APOCALIPSE

[Introdução]

- 1.1 Αποκαλυψις Ιησου Χριστου η εδωκεν αυτω ο Θεος δειξαι τοις δουλοις Revelação de-Jesus Cristo, a-qual ^{3} deu ^{4} a-Ele ^{1} o ^{2} Deus para-mostrar aos escravos
  - αυτου $\ddot{\alpha}$ δει γενεσθαι έν ταχει. Και εσημανεν αποστειλας δια του dEle, as-coisas que-tem-que acontecer com pressa. E comunicou, enviando por o
  - αγγελου αυτου τω δουλω αυτου $I\omega$ αννη, 2 $\ddot{o}$ ς εμαρτυρησεν τον λογον του Θεου, anjo dEle ao escravo dEle, João, quem testificou da palavra do Deus,
  - και την μαρτυριαν Ιησου Χριστου— ὅσα ϵ ιδ ϵ ν, και ἁτινα a-saber do testemunho de-Jesus Cristo das-coisas-que Ele-viu, tanto as-coisas-que
  - εισιν και $\ddot{\alpha}$ χρη γενεσθαι μετα ταυτα. 3 Μακαριος $\dot{\delta}$ αναγινωσκων, são como as-que precisam acontecer após estas. Bem-aventurado o lendo,
  - και οἱ ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα έν αυτη e os ouvindo as palavras da profecia e guardando as-coisas em ela
  - γεγραμμενα: ὁ γαρ καιρος εγγυς. escritas; ^{2} o ^{1} porque tempo perto.
- **04** Ιωαννης, ταις έπτα εκκλησιαις ταις έν τη Ασια· Χαρις ύμιν και ειρηνη απο ό João, às sete igrejas as em a Ásia: Graça a-vós e paz da-parte-de o
  - ἄν και ὁ ην και ὁ ερχομενος, και απο των ξπτα Π νευματων $\ddot{\alpha}$ εστιν sendo e o que-era e o vindo, e da-parte-de os sete Espiritos os-quais está
  - ϵ νωπιον του θρονου αυτου, 5 και απο Ιησου Χριστου, δ μαρτυς δ πιστος, δ perante do trono dEle, e da-parte-de Jesus Cristo, a testemunha a fiel, o
  - πρωτοτοκός εκ των νέκρων και ὁ αρχών των βασιλεών της γης. Tω αγαπησαντι primogênito dentre os mortos e o príncipe dos reis da terra. Ao tendo- ^{2} amado
  - ήμας και λουσαντι ήμας απο των άμαρτιων ήμων $\dot{\epsilon}$ ν τω αἵματι αυτου 6—και ^{1} nos e tendo- ^{2} lavado ^{1} nos de os pecados nossos por o sangue dEle aliás,
  - εποιησεν ήμας βασιλειαν, ίερεις τω Θεω και Πατρι αυτου—αυτω ή δοξα και το Ele^2 fez ^{1} nos um-reino, sacerdotes ao Deus e Pai dEle a-Ele a glória e o
  - κρατος ϵ ίς τους αιωνας των αιωνων. Αμην. domínio até os séculos dos séculos. Amém.
- 07 Ιδου, ϵ ρχεται μετα των νεφελων, και οψεται αυτον πας οφθαλμος, και οἵτινες Vede, Ele-vem com as nuvens, e ³verá ⁴Ele ¹cada ²olho, inclusive os-que
  - αυτον εξεκεντησαν. Και κοψονται ϵ π' αυτον πασαι αἱ φυλαι της γης. ^{2} Ele ^{1} trespassaram. E baterão-o-peito por-causa-de Ele todas as tribos da terra.

Nαι, αμην! Sim, de-fato!

- 08 "Εγω ειμι το Αλφα και το Ω ," λεγει Κυριος ὁ Θεος, "Ό $\mathring{\omega}\nu$ και ὁ $\mathring{\eta}\nu$ και "Eu sou o Alfa e o Ômega," diz Senhor o Deus, "O sendo e o que-era e
  - ό ερχομενος, ό Παντοκρατωρ."
  - o vindo, o Todo-poderoso."

[João é comissionado]

1.9 Εγω Ιωαννης, ὁ αδελφος ὑμων και κοινωνος $\dot{\epsilon}$ ν τη θλιψει και βασιλεια και Eu, João, o ^{2} irmão ^{1} vosso e companheiro em a tribulação e reino e

ύπομονη ἐν Χριστω Ιησου, εγενομην ἐν τη νησω τη καλουμενη Πατμω δια perseverança em Cristo Jesus, estava em a ilha a chamada Patmos por-causa-de

τον λογον του Θεου και δια την μαρτυριαν Ιησου Χριστου. 10 Εγενομην έν a palavra do Deus e por-causa do testemunho de-Jesus Cristo. Fiquei em

πυευματι έν τη Kυριακη ήμερα και ηκουσα φωνην οπισω μου, μεγαλην ώς σαλπιγγος, espírito em o ^{2} do-Senhor ^{1} dia e ouvi uma-voz atrás de-mim, forte como trombeta,

11 λεγουσης, ""Ο βλεπεις γραψον είς βιβλιον και πεμψον ταις έπτα εκκλησιαις είς dizendo, "O-que vês escreve em um-livro e manda às sete igrejas; para

Εφεσον και εἰς Σ μυρναν και εἰς Π εργαμον και εἰς Θ υατειρα και εἰς Σ αρδεις και εἰς Éfeso e para Esmirna e para Pérgamo e para Tiatira e para Sardes e para

Φιλαδελφειαν και εἰς Λαοδικειαν." 12 Και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ήτις Filadélfia e para Laodicéia." E aí me-virei para-ver a voz a-qual

ελαλει μετ'_εμου. Και επιστρεψας ειδον έπτα λυχνιας χρυσας, 13 και έν μεσω των falava comigo. E havendo-virado vi sete candeeiros de-ouro, e em meio dos

έπτα λυχνιων ὅμοιον υἱω ανθρωπου, ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον sete candeeiros um-semelhante a-filho de-homem. vestido até-os-pés e cingido

προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην. 14 $^{\circ}$ Η δε κεφαλη αυτου και αἱ τριχες por os mamilos com-cinto dourado. $^{\circ}$ Α $^{\circ}$ já cabeça dEle, a-saber os cabelos,

λευκαι, ώσει εριον, λευκον ώς χιων και οἱ οφθαλμοι αυτου ώς φλοξ πυρος eram-brancos como lã, branca como neve; e os olhos dEle como chama de-fogo;

15 και οἱ ποδες αυτου ὅμοιοι χαλκολιβανω, ὡς ἐν καμινω πεπυρωμενοι, και e os pés dEle semelhantes a-bronze-fino, como em fornalha tendo-sido-refinado, e

ή φωνη αυτου ώς φωνη ὑδατων πολλων, 16 και εχων έν τη δεξια χειρι αυτου αστερας a voz dEle como som de-águas muitas, e tendo em a ^{2} direita ^{1} mão ^{3} dEle ^{5} estrelas

έπτα, και έκ του στοματος αυτου ἡομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη, και ἡ οψις ^{4} sete, e de a boca dEle espada ^{2} de-dois-gumes ^{1} afiada saindo, e o rosto

αυτου ώς ὁ ἥλιος φαινει ἐν τη δυναμει αυτου. dEle como o sol brilha em a força sua.

17 Και ὅτε ειδον αυτον, επεσα προς τους ποδας αυτου ώς νεκρος. Και επεθηκεν την E quando vi Ele, caí a os pés dEle como morto. E Ele-colocou a

δεξιαν αυτου χειρα $\epsilon \pi$ ' $\epsilon \mu \epsilon$ λεγων, "Μη φοβου $\epsilon \gamma \omega$ $\epsilon \iota \mu \iota$ δ Πρωτος και δ Εσχατος, ²direita ³dEle ¹mão sobre mim dizendo, "Não temas; Eu sou o Primeiro e o Último,

18 και ὁ ζων, και ϵ γ ϵ νομην ν ϵ κρος, και ιδου, ζων ϵ ιμι ϵ ἰς τους αιωνας a-saber o vivendo; de-fato fiquei morto, mas eis-que vivendo existo para os séculos

των αιωνων. Αμην. Και ϵ χω τας κλ ϵ ις του Θανατου και του "Αδου. 19 Γραψον dos séculos. De-fato! E tenho as chaves da Morte e do Hades. ²Escreve

ουν $\ddot{\alpha}$ ειδες, και $\ddot{\alpha}$ εισιν, και $\ddot{\alpha}$ μελλει γενεσθαι μετα ταυτα. ¹portanto as-*coisas*-que viste, e as-que são, e as-que irão acontecer após estas.

20 Το μυστηριον των έπτα αστερων ών ειδες επι της δεξιας μου, και τας έπτα O mistério das sete estrelas, as-quais viste sobre a ^{2} direita ^{1} minha, e os sete

λυχνιας τας χρυσας· οἱ ἑπτα αστερες αγγελοι των ἑπτα εκκλησιων εισιν, και αἱ candeeiros, os de-ouro: as sete estrelas ^{2} mensageiros ^{3} das ^{4} sete ^{5} igrejas, ^{1} são e os

έπτα λυχνιαι $\dot{\alpha}$ ς ειδες έπτα εκκλησιαι εισιν. sete candeeiros, os-quais viste, ^{2} sete ^{3} igrejas ^{1} são.

[As sete cartas]

[a Éfeso]

2.1 "Τω αγγελω της $\dot{\epsilon}\nu$ Εφεσω εκκλησιας γραψον· Ταδε λεγει $\dot{\delta}$ κρατων τους $\dot{\epsilon}$ πτα "Ao mensageiro da ²em ³Éfeso ¹igreja escreve: Estas-*coisas* diz o segurando as sete

αστέρας $\dot{\epsilon}\nu$ τη δεξια αυτου, $\dot{\delta}$ περιπατων $\dot{\epsilon}\nu$ μεσω των $\dot{\epsilon}$ πτα λ υχνιων των χρυσων estrelas em a direita dEle, o perambulando em meio aos sete candeeiros, os de-ouro:

2 Όιδα τα ϵ ργα σου και τον κοπον και την ὑπομονην σου, και ὅτι οὐ δυνη 'Conheço as ²obras ¹tuas, inclusive o labor, e a ²perseverança ¹tua, e que não podes

βαστασαι κακους. Και επειρασας τους λεγοντας έαυτους αποστολους ειναι και ουκ εισιν, suportar maus. E testaste os dizendo de-si ^{2} apóstolos ^{1} ser e não são,

και εύρες αυτους ψευδεις. 3 και εβαστασας και ύπομονην εχεις δια e achaste eles mentirosos; e agüentaste e ^{2} perseverança ^{1} tens por-causa-de

το ονομα μου και ουκ εκοπιασας.

- o ²nome ¹meu, e não desfaleceste.
- 04 Άλλα $\epsilon \chi \omega$ κατα σου ὅτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας. 5 Μνημον $\epsilon \upsilon \epsilon$ ουν 'Contudo tenho contra ti que o ²amor, ¹teu o primeiro, deixaste. ²Considera ¹portanto,

ποθεν εκπεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον εἰ δε μη, ερχομαι σοι de-onde vagaste e arrepende-te e ^{2} as ^{3} primeiras ^{4} obras ^{1} faz; ^{2} se ^{1} mas não, virei a-ti

ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου ϵ κ του τοπου αυτης ϵ αν μη μ ϵ τανοησης. com-ímpeto e tirarei o ϵ candeeiro ϵ teu de o lugar dele — se não te-arrependeres.

- 6 Αλλα τουτο $\epsilon \chi \epsilon \iota \varsigma$, ὅτι μισ $\epsilon \iota \varsigma$ τα $\epsilon \rho \gamma \alpha$ των $N \iota \kappa ο \lambda \alpha \iota \tau \omega \nu$, α καγω μισω. Mas isto tens, que odeias as obras dos Nicolaítas, as-quais eu-também odeio.
- 07 "Ο $\epsilon \chi \omega \nu$ ους ακουσατω τί το $\Pi \nu \epsilon \nu \mu \alpha$ $\lambda \epsilon \gamma \epsilon \iota$ ταις $\epsilon \kappa \kappa \lambda \eta \sigma \iota \alpha \iota \varsigma$. Τω $\nu \iota \kappa \omega \nu \tau \iota$ δωσω 'Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas. Ao vencendo, darei

αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης, ος αστιν εν μεσω του Παραδεισου του Θεου μου.' a-ele comer de a árvore da vida, a-qual está em meio do Paraíso do <math>ος αστιν εν μεσω του Παραδεισου του Θεου μου.' [a Esmirna]

08 "Και τω αγγελω της $\dot{\epsilon}\nu$ Σμυρνη εκκλησιας γραψον· Ταδε λεγει $\dot{\delta}$ Πρωτος και $\dot{\delta}$ "E ao mensageiro da ²em ³Esmirna ¹igreja escreve: Estas-*coisas* diz o Primeiro e o

Εσχατος, $\ddot{o}$ ς εγενετο νεκρος και εζησεν 9 $\dot{o}$ ιδα σου τα εργα και την θλιψιν και την Último, o-que tornou-se morto e reviveu: $\dot{o}$ conheço $\dot{o}$ tuas $\dot{o}$ as obras e a aflição e a

πτωχειαν (αλλα πλουσιος $\epsilon \hat{l}$), και την βλασφημιαν των λεγοντων Ιουδαιους ϵl ναι έαυτους pobreza (mas lrico les), e a calúnia dos dizendo lJudeus les lser lde-si

και ουκ εισιν, αλλα συναγωγη του Σ ατανα. 10 Μηδεν φοβου $\ddot{\alpha}$ e não são, mas-são sinagoga do Satanás. Nenhuma-das-coisas temas as-quais

μελλεις πασχειν. Ιδου δη, μελλει βαλειν δ διαβολος έξ ὑμων εἰς φυλακην, estás-para sofrer. Deveras mesmo, ³está-para ⁴jogar ¹o ²diabo de vós ²adentro ¹prisão,

ἵνα πειρασθητε, και έξετε θλιψιν ἡμερων δεκα. Γινου πιστος αχρι θανατου, para-que sejais-testados, e tereis aflição ^{2} dias ^{1} dez. Fica fiel até morte,

και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης. e ^{2} darei ^{1} te a coroa da vida.

11 "Ο εχων ους ακουσατω τί το Πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. Ό νικων οὐ μη Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas. O vencendo não não

αδικηθη ϵ κ του θανατου του δ ϵ υτ ϵ ρου.' será-prejudicado por a morte, a segunda.' [a Pérgamo]

12 "Και τω αγγελω της έν Περγαμω εκκλησιας γραψον" Tαδε λεγει ὁ εχων την "E ao mensageiro da ²em ³Pérgamo ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o tendo a

ρομφαιαν την διστομον την οξειαν: 13 Όιδα τα εργα σου και που κατοικεις, espada, a de-dois-gumes, a afiada: 'Conheço as 2obras 1tuas e onde moras,

ὅπου ὁ θρονος του Σ ατανα. Και κρατεις το ονομα μου, και ουκ ηρνησω την πιστιν μου onde o trono do Satanás. E seguras o ^{2} nome ^{1} meu, e não negaste a ^{2} fé ^{1} minha

έν ταις ἡμεραις έν αἷς Aντιπας δ μαρτυς μου δ πιστος, δς απεκτανθη em os dias em os-quais Antipas a ²testemunha ¹minha, a fiel, o-qual foi-morto

παρ' ὑμιν, ὅπου ὁ Σατανας κατοικει. entre vós, onde o Satanás mora.

14 'Aλλ' εχω κατα σου ολιγα, ὅτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην Bαλααμ, 'Contudo, tenho contra ti algumas-coisas, pois tens aí adeptos da doutrina de-Balaão,

ος εδιδαξεν τον Βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υίων Ισραηλ, φαγειν ο-qual ensinou ο Balaque a-jogar pedra-de-tropeço perante os filhos de-Israel, a-comer

 ϵ ιδωλοθυτα και πορνευσαι. 15 Οὕτως ϵ χ ϵ ις και συ κρατουντας την διδαχην coisas-oferecidas-a-ídolo e a-fornicar. Assim, ^{3} tens ^{1} também ^{2} tu adeptos da doutrina

των Nικολαιτων ὁμοιως. 16 Mετανοησον! Eἰ δε μη, ερχομαι σοι ταχυ και dos Nicolaítas igualmente. Arrepende-te! ^{2} Se ^{1} mas não, virei a-ti com-ímpeto e

- πολεμησω μετ' αυτων έν τη ῥομφαια του στοματος μου. lutarei contra eles com a espada da ²boca ¹minha.
- 17 $^{\circ}$ Ο εχων ους ακουσατω τί το Πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. Τω νικωντι δωσω αυτω $^{\circ}$ Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas. Ao vencendo darei a-ele φαγειν απο του μαννα του κεκρυμμενου. Και δωσω αυτω $^{\circ}$ ψηφον λευκην, και επι την comer de o maná o escondido. E darei a-ele uma-pedrinha branca, e sobre a
  - ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον, δ ουδεις οιδεν είμη δ λαμβανων.' pedrinha um-nome novo escrito, o-qual ninguém conhece senão o recebendo.' [a Tiatira]
- 18 "Και τω αγγελω της ἐν θυατειροις εκκλησιας γραψον' Ταδε λεγει ὁ Υίος του "Ε ao mensageiro da ²em ³Tiatira ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o Filho do Θεου, ὁ εχων τους οφθαλμους αυτου ὡς φλογα πυρος, και οἱ ποδες αυτου ὅμοιοι Deus, o tendo os olhos dEle como chama de-fogo, e os pés dEle semelhante χαλκολιβανω 19 Όιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την a-bronze-fino: 'Conheço ²tuas ¹as obras, a-saber, o amor e a fé e o διακονιαν και την ὑπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων. serviço, e o ²agüentar ¹teu; e as ²obras, ¹tuas as últimas maiores que-as primeiras.
- 20 Αλλ' εχω κατα σου ὅτι αφεις την γυναικα σου Ιεζαβελ, ἣ λεγει ξαυτην προφητιν, και Mas tenho contra ti que toleras a ^{2} mulher ^{1} tua, Jesebel, quem ^{2} diz ^{1} se profetiza e διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα. ensina e engana os meus escravos a-fornicar e a-comer coisas-oferecidas-a-ídolo.
  - 21 Και εδωκα αυτη χρονον ΐνα μετανοηση, και οὐ θελει μετανοησαι εκ της Inclusive tenho-dado a-ela tempo para-que se-arrependa, e não quer arrepender-se de a πορνειας αυτης. 22 Ιδου, βαλλω αυτην εἰς κλινην, και τους μοιχευοντας μετ' prostituição dela. Eis-que estou-jogando ela ²adentro, ¹leito e os adulterando com αυτης εἰς θλιψιν μεγαλην, εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργων αυτης. 23 Και τα ela ³adentro, ²aflição ¹grande se não se-arrependerem de as obras dela. E as τεκνα αυτης αποκτενω ἐν θανατω· και γνωσονται πασαι αὶ εκκλησιαι ὅτι εγω ειμι ὁ crianças dela matarei com morte; e ⁴saberão ¹todas ²as ³igrejas que eu sou o ερευνων νεφρους και καρδιας, και δωσω ὑμιν ἑκαστω κατα τα εργα ὑμων. sondando mentes e corações, e darei ²de-vós ¹a-cada-um segundo as ²obras ¹vossas.
- 24 "Υμιν δε λεγω, τοις λοιποις τοις ἐν Θυατειροις, ὅσοι ουκ εχουσιν την ^{3} Α-νός, ^{1} agora ^{2} digo aos demais, aos em Tiatira tantos-quantos não detêm ο διδαχην ταυτην, οἵτινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του Σατανα, ὡς λεγουσιν, ensino este, os-quais não têm-conhecido as profundezas do Satanás, como dizem— οὐ βαλλω εφ' ὑμας αλλο βαρος: 25 πλην $^{\circ}$ 0 εχετε κρατησατε αχρις οὖ αν não coloco sobre vós outro peso; somente ^{2} 0-que ^{3} tendes ^{1} segurai até quando $^{\circ}$ 1ξω. 26 Και ὁ νικων και ὁ τηρων αχρι τελους τα εργα μου, δωσω αυτω eu-vier. E o vencendo e o quardando até fim as ^{2} 0bras ^{1} minhas, darei a-ele

εξουσιαν επι των εθνων 27—και ποιμανει αυτους έν ραβδω σιδηρα· ώς τα σκευη autoridade sobre as nações — e pastoreará eles com cajado de-ferro; ^{2} como ^{3} os ^{4} potes,

τα κεραμικα συντριβησεται—28 ώς καγω ειληφα παρα του ^{5} os ^{6} de-barro ^{1} serão-esmagados — assim-como eu-também tenho-recebido da-parte do

Πατρος μου. Και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον. ^{2} Pai ^{1} meu. E darei a-ele a estrela da manhã.

- 29 ''Ο ϵ χων ους ακουσατω τί το Π ν ϵ υμα λ ε γ ει ταις ϵ κκλησιαις.' 'O tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas.' [a Sardes]
- **3.1** "Και τω αγγελω της $\dot{\epsilon}\nu$ Σαρδεσιν εκκλησιας γραψον· Ταδε λεγει $\dot{\delta}$ εχων τα "E ao mensageiro da ²em ³Sardes ¹igreja escreve: Estas-*coisas* diz o tendo os

έπτα πνευματα του Θεου και τους έπτα αστερας· 'Οιδα σου τα εργα, ὅτι ονομα εχεις sete espíritos do Deus e as sete estrelas: 'Conheço ^{2} tuas ^{1} as obras, que ^{2} nome ^{1} tens

ότι ζης και νέκρος $\epsilon \hat{l}$. 2 Γινου γρηγορων, και στηρισον τα λοιπα $\hat{a}$ que vives e ^{2} morto ^{1} és. Fica atento, e fortalece as-coisas restantes, as-quais

εμελλες αποβαλειν, οὐ γαρ εὕρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον estás-prestes a-jogar-fora, ²não ¹pois tenho-achado ²tuas ¹as obras cumpridas perante

του Θεου μου. 3 Mυημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας, και τηρει, και ο ²Deus ¹meu. ²Lembra-te ¹portanto, como recebeste e ouviste, e segura, e

μετανοησον: ϵ αν ουν μη γρηγορησης, ήξω ϵ πι σ ϵ ώς κλ ϵ πτης, και οὐ μη γνως arrepende-te; ^{2} se ^{1} porque não vigiares, virei sobre ti como ladrão, e não não saberás

ποιαν ὥραν ήξω ϵ πι σ ϵ . qual hora virei sobre ti.

04 ' $A\lambda\lambda$ ' ολιγα εχεις ονοματα έν Σαρδεσιν $\ddot{a}$ ουκ εμολυναν τα $\ddot{a}$ ματια αυτων 'Mas ²alguns-poucos ¹tens nomes em Sardes os-quais não contaminaram as vestes deles;

και περιπατησουσιν μετ'_εμου έν λευκοις, ὅτι αξιοι εισιν. 5 Ὁ νικων, οὑτως e eles-andarão comigo em brancas, porque dignos são. O vencendo ²assim

περιβαλειται έν ἱματιοις λευκοις, και οὐ μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της Bιβλου será-vestido em vestes brancas, e não não apagarei o nome dele de o Livro

της $Z\omega\eta\varsigma$, και δμολογησω το ονομα αυτου $\varepsilon\nu\omega\pi$ ιον του Π ατρος μου και $\varepsilon\nu\omega\pi$ ιον da Vida, e confessarei o nome dele perante o ^{2} Pai ^{1} meu e perante

των αγγελων αυτου.

os anjos dEle.

- 06 'Ό ϵ χων ους ακουσατω τί το Π ν ϵ υμα λ ϵ γ ϵ ι ταις ϵ κκλησιαις.' 'O tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas.' [a Filadélfia]
- 07 'Και τω αγγελω της ἐν Φιλαδελφεία εκκλησιάς γραψον' Ταδε λεγει ὁ ἄγιος, "E ao mensageiro da ^{2} em ^{3} Filadélfia ^{1} igreja escreve: Estas-coisas diz o Santo,

ὁ αληθινος, ὁ εχων την κλειν του Δαυιδ, ὁ ανοιγων και ουδεις κλεισει αυτην εἰ $_{\mu}$ η ο Verdadeiro, o tendo a chave do Davi, o abrindo e ninguém fecha ela senão

ὁ ανοιγων, και ουδεις ανοιξει 8 Όιδα σου τα εργα. Ιδου, δεδωκα ενωπιον ο abrindo, e ninguém abre: 'Conheço ^{2} tuas ^{1} as obras. Vê, tenho-colocado perante

σου θυραν ανεωγμενην, ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην ότι μικραν εχεις ti uma-porta aberta, a-qual ninguém pode fechar ela; pois ^{2} pequena ^{1} tens

δυναμιν και ϵ τηρησας μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου. 9 Ιδου, διδωμι força e guardaste ^{2} minha ^{1} a palavra e não negaste o ^{2} nome ^{1} meu. Vê, determino

 ϵ κ της συναγωγης του Σ ατανα, των $\lambda \epsilon$ γοντων ϵ αυτους Ιουδαιους ϵ ιναι και ουκ ϵ ισιν, αλλα de a sinagoga do Satanás, dos dizendo de-si ^{2} Judeus ^{1} ser e não são, mas

ψευδονται—ιδου, ποιησω αυτους ΐνα ήξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων mentem — eis-que farei ^{2} eles ^{1} com-que virão e se-prostrarão perante os ^{2} pés,

σου και γνωσιν ὅτι ηγαπησα σ ϵ . 10 Ότι ϵ τηρησας τον λογον της ὑπομονης ^{1} teus e saberão que eu- ^{2} amei ^{1} te. Porque guardaste a ^{2} palavra ^{3} da ^{4} perseverança,

μου, καγω σε τηρησω εκ της ὥρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι minha eu-também te guardarei de a hora da provação, da prestes a-vir sobre

της οικουμενης ὅλης, πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης. a terra-habitada toda, para-provar os moradores sobre a terra.

- 11 Έρχομαι ταχυ. Κρατει $\ddot{o}$ εχεις, $\ddot{\iota}$ να μηδεις λαβη τον στεφανον σου. 12 $\dot{o}$ 'Venho depressa. Segura o-que tens, para-que ninguém carregue a ^{2} coroa ^{1} tua. O
  - νικων, ποιησω αυτον στυλον έν τω ναω του Θεου μου, και εξω οὐ μη εξελθη vencendo, farei ele coluna em o templo do ^{2} Deus ^{1} meu, e para-fora não não sairá
  - ϵ τι. Και γραψω ϵ π' αυτον το ονομα του Θεου μου και το ονομα της πολεως του jamais. E escreverei em ele o nome do ^{2} Deus ^{1} meu e o nome da cidade do

Θεου μου, της καινης Ιερουσαλημ, η καταβαινει εκ του ουρανου απο του Θεου ^{2} Deus ^{1} meu — a nova Jerusalém, a-qual desce de o céu da-parte do ^{2} Deus

μου, και το ονομα μου το καινον.

 ^{1} meu — e o ^{2} nome ^{1} meu, o novo.

- 13 "Ο ϵ χων ους ακουσατω τί το Π ν ϵ υμα λ ε γ ει ταις ϵ κκ λ ησιαις." Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas." [a Laodicéia]
- 14 "Και τω αγγελω της ἐν Λαοδικεια εκκλησιας γραψον" Tαδε λεγει ὁ Αμην, ὁ "E ao mensageiro da ²em ³Laodicéia ¹igreja escreve: Estas-coisas diz o Amém, a

μαρτυς ὁ πιστος και αληθινος, ἡ αρχη της κτισεως του Θεου 15 Όιδα σου τα testemunha, a fiel e verdadeira, o originador da criação do Deus: 'Conheço ^{2} tuas ^{1} as

 ϵ ργα, ὅτι ουτ ϵ ψυχρος ϵ ἶ ουτ ϵ ζ ϵ στος. Οφ ϵ λον ψυχρος ης ης ζ ϵ στος. 16 Οὕτως obras, que nem ^{2} frio ^{1} és nem quente. Quem-me-dera ^{2} frio ^{1} fosses ou quente. Então,

ὅτι χλιαρος ϵ ἶ, και οὐ ζεστος ουτε ψυχρος, μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου. porque ^{2} morno, ^{1} és e não quente nem frio, estou-para te vomitar de a ^{2} boca ^{1} minha.

17 Ότι λεγεις, "Πλουσιος ειμι, και πεπλουτηκα, και ουδενος χρειαν Porque tu-dizes, "Rico sou, ^{2} mesmo ^{1} tenho-enriquecido e nenhuma necessidade

 ϵ χω," και ουκ οιδας ὅτι συ ϵ ἶ ὁ ταλαιπωρος-και ὁ ϵ λ ϵ εινος και πτωχος και tenho," e não sabes que tu és o mais-miserável — mesmo o mais-coitado e τυφλος και γυμνος—18 συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ' εμου πεπυρωμενον εκ nu aconselho te a-comprar ouro de mim, refinado πυρος ίνα πλουτησης και ίματια λευκα ίνα περιβαλη και μη φαν€ρωθη ἡ fogo, para enriqueceres; e vestes brancas para ficares-vestido, e não ficar-exposta a αισχυνη της γυμνοτητος σου· και κολλουριον ίνα εγχριση τους οφθαλμους σου ίνα vergonha da 2nudez 1tua; e colírio para ungires os ²olhos, ¹teus para-que βλεπης. 19 Εγω ὅσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω. Ζηλωσον ουν Eu, ⁴a-tantos ⁵quantos ⁶amo ¹repreendo ²e ³disciplino. ²Sê-zelozo ¹portanto, e μ∈τανοησον. arrepende-te.

- 20 Ίδου, ἔστηκα επι την θυραν και κρουω. Εαν τις ακουση της φωνης μου 'Eis-que estou-em-pé perante a porta e bato. Se alguém ouvir a ²voz ¹minha και ανοιξη την θυραν, και εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ' αυτου, και αυτος e abrir a porta, tanto entrarei para ele como cearei com ele, e ele μετ' εμου. 21 Ό νικων, δωσω αυτω καθισαι μετ' εμου ἐν τω θρονω μου, ώς comigo. Αο vencendo darei a-ele assentar-se comigo em o ²trono ¹meu, assim καγω ενικησα και εκαθισα μετα του Πατρος μου ἐν τω θρονω αυτου. como-eu venci e tomei-assento com o ²Pai ¹meu em o trono dEle.
- 22 "Ο εχων ους ακουσατω τί το Πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις'." 'Ο tendo ouvido que-ouça o-que o Espírito diz às igrejas'."

  [As coisas que acontecerão após estas]
- 4.1 Mετα ταυτα ειδον, και ιδου, θυρα ανεωγμενη έν τω ουρανω, και ή φωνη Após estas-*coisas* olhei e eis uma-porta aberta em o céu, e a voz,

ή πρωτη, ἣν ηκουσα ώς σαλπιγγος λαλουσης μετ' $_{\epsilon}$ μου, λεγουσα, " $_{\epsilon}$ Αναβα ώδε, και a primeira que ouvi, como trombeta, falando comigo, dizendo, "Sobe aqui, e

δειξω σοι $\mathring{\alpha}$ δει γενεσθαι μετα ταυτα." ^{2} mostrarei ^{1} te as-coisas que-têm de-acontecer após estas." [A sala do Trono]

- 02 Και ϵ υθεως ϵ γενομην ϵ ν πνευματι, και ιδου, θρονος ϵ κειτο ϵ ν τω ουρανω (και E imediatamente fiquei em espírito, e eis um-trono posto em o céu (e
  - επι του θρονου καθημενος) 3 ὅμοιος ὁρασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω, sobre o trono um-assentado) similar em-aparência a-uma-pedra, jaspe e sardônio,

και ιρις κυκλοθεν του θρονου, όμοια ὅρασει σμαραγδινω. 4 Και e um-arco-iris em-torno do trono, similar em-aparência a-uma-esmeralda. E

κυκλοθέν του θρονου θρονοι εικοσι τέσσαρες, και επι τους θρονους ειδον τους εικοσι ao-redor do trono ^{3} tronos ^{1} vinte ^{2} quatro, e sobre os tronos ^{3} vinte

τεσσαρες πρεσβυτερους καθημενους, περιβεβλημενους έν ιματιοις λευκοις, και επι τας quatro anciãos assentados, vestidos em vestes brancas, e sobre as

κεφαλας αυτων στεφανους χρυσους. $5~\mathrm{Kal}$ εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και cabeças deles coroas de-ouro. $E~\mathrm{de}$ o trono sairam relâmpagos e

φωναι και βρονται. Και έπτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου, vozes e trovões. E sete lâmpadas de-fogo queimavam perante o trono dEle,

αἵ εισιν έπτα πνευματα του Θεου· 6 και ενωπιον του θρονου ώς θαλασσα ὑαλινη, as-quais são sete espíritos do Deus; e perante o trono como mar de-vidro,

όμοια κρυσταλλω. similar a-cristal.

[os quatro seres viventes]

 $\mathbf{06}^{\mathbf{b}}$ Και έν μεσω του θρονου και κυκλώ του θρονου τεσσαρα ζώα γεμοντα E em meio do trono e ao-redor do trono guatro seres-viventes cheios

οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν. 7 Και το ζωον το πρωτον ὅμοιον λεοντι, και το de-olhos em-frente e atrás. E o ser-vivente, o primeiro, similar a-leão, e o

δευτέρον ζωον ὅμοιον μοσχω, και το τριτον ζωον έχον το προσωπον ώς segundo ser-vivente similar a-bezerro, e o terceiro ser-vivente tinha o rosto como

ανθρωπος, και το τεταρτον ζωον ὅμοιον αετω πετομενω. $8~{\rm K}$ αι τα τεσσαρα homem, e o quarto ser-vivente similar a-águia voando. E os quatro

ζωα, "ξν καθ' ξν αυτων, εχον ανα πτερυγας ξξ, κυκλοθεν και εσωθεν seres-viventes, um por um deles, tinham ^3cada , ^2asas ^1seis $^6por-fora$ ^7e $^8por-dentro$

γεμουσιν οφθαλμων. Και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ήμερας και νυκτος, λεγοντες, ""Αγιος, ^{4} cheios ^{5} de-olhos. E ^{3} descanso ^{1} não ^{2} têm de-dia e de-noite dizendo, "Santo,

ἄγιος, ἄγιος ἄγιος ἄγιος ἄγιος ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος Κυριος ὁ Θεος ὁ Παντοκρατωρ, santo, sant

ὁ ἦν και ὁ ὤν και ὁ ερχομενος!" o que-era e o sendo e o vindo!"

[os vinte-e-quatro anciãos]

09 Και ὅταν δωσιντα ζωα δοξανκαι τιμηνκαι ευχαριστιαν τω καθημενω E sempre-que ^{3} dão ^{1} os ^{2} seres-viventes glória e honra e agradecimento ao assentado

 ϵ πι του θρονου, τω ζωντι ϵ ίς τους αιωνας των αιωνων, 10 πεσουνται οἱ κ δ΄ sobre o trono, ao vivendo até as eras das eras, ϵ caem ϵ

πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι ^{3} anciãos perante o assentado sobre o trono e se-prostram ao vivendo

 ϵ ίς τους αιωνας των αιωνων, και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ϵ νωπιον του θρονου, até as eras das eras, e jogam as coroas deles perante o trono

λεγοντες, 11 "Αξιος ϵ ί, δ Κυριος και δ Θεος ήμων, δ "Αγιος, λαβειν την δοξαν και dizendo, "Digno és, o Senhor e o Deus nosso, o Santo, de-receber a glória e

την τιμην και την δυναμιν, ὅτι συ ϵ κτισας τα παντα, και δια το $\theta \epsilon$ λημα σου a honra e a força, porque Tu criaste ^{2} as-coisas, ^{1} todas e por a ^{2} vontade ^{1} tua

εισιν και εκτισθησαν!" existem e foram-criadas!"

[O Cordeiro toma o rolo]

5.1 Και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον Ε vi sobre a-mão direita do assentado sobre o trono um-rolo, escrito

 ϵ σωθεν και ϵ ξωθεν κατεσφραγισμένον σφραγισιν ϵ πτα. 2 Και ειδον αγγελον ισχυρον por-dentro e por-fora, tendo-sido-selado com- ϵ selos ϵ 1 sete. E vi um-anjo forte

κηρυσσοντα φωνη μεγαλη, "Τίς αξιος εστιν ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας proclamando em- ^{2} voz ^{1} grande, "Quem ^{2} digno ^{1} é de-abrir o rolo e quebrar os

σφραγιδας αυτου?" 3 Kαι ουδεις εδυνατο έν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε selos dele?" E ninguém foi-capaz em o céu, nem sobre a terra, nem

ύποκατω της γης ανοιξαι το βιβλιον ουδε βλεπειν αυτο. 4 Και εγω εκλαιον debaixo da terra de-abrir o rolo, nem de-olhar nele. E eu comecei-a-chorar

πολυ, ὅτι ουδεις αξιος εὑρεθη ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο. muito, porque ninguém ^{2} digno ^{1} foi-achado de-abrir o rolo, nem olhar nele.

05 Και εἷς εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι, "Μη κλαιε. Ιδου, ενικησεν ὁ λεων ὁ εκ E um de os anciãos diz a-mim, "Não chores! Eis-que ^{3} venceu ^{1} o ^{2} leão, o de

της φυλης Ιουδα, ἡ ῥιζα Δαυιδ, ανοιξαι το βιβλιον και τας $\dot{\epsilon}$ πτα σφραγιδας αυτου." a tribo de-Judá, a raiz de-Davi, para-abrir o rolo e os sete selos dele."

 $6~{\rm K}$ αι ειδον έν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωων, και έν μεσω των E vi em meio do trono e dos quatro seres-viventes, e em meio dos

πρεσβυτερων, Αρνιον έστηκος ώς εσφαγμενον, εχον κερατα έπτα και οφθαλμους anciãos, um-Cordeiro em-pé, como-que degolado, tendo ^{2} chifres ^{1} sete e ^{2} olhos

έπτα, $\ddot{\alpha}$ εισιν τα έπτα πνευματα του Θεου αποστελλομενα εἰς πασαν την γην. ^{1} sete, os-quais são os sete espíritos do Deus, enviados para toda a terra.

7 Και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου. E Ele-foi e tomou de a mão-direita do assentado sobre o trono. [um cântico novo]

08 Και ὅτε ελαβεν το βιβλιον, τα τεσσαρα ζωα και οἱ κδ΄ πρεσβυτεροι επεσον E quando tomou o rolo, os quatro seres-viventes e os 24 anciãos cairam

 ϵ νωπιον του Αρνιου, ϵ χοντ ϵ ς ϵ καστος κιθαρας, και φιαλας χρυσας γ ϵ μουσας diante do Cordeiro, tendo cada-um harpas e taças de-ouro cheias

θυμιαματων, αὶ εισιν αἱ προσευχαι των ἁγιων. 9 Και αδουσιν ωδην καινην, de-incensos, os-quais são as orações dos santos. E cantam um-cântico novo

λεγοντες, "Αξιος ε $\hat{l}$ λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου" ότι dizendo, "Digno és de-tomar o rolo e de-abrir os selos dele; porque

 ϵ σφαγης, και ηγορασας τω $\Theta \epsilon \omega$ ήμας $\epsilon \nu$ τω αίματι σου $\epsilon \kappa$ πασης φυλης foste-abatido e ϵ^3 para-o ϵ^4 Deus ϵ^4 nos por o ϵ^4 angue ϵ^4 teu de toda tribo

και γλωσσης και λαου και $\epsilon\theta$ νους 10 και ϵ ποιησας αυτους τω Θ ϵ ω ήμων βασιλ ϵ ις e língua e povo e etnia; e ϵ^2 fizeste ϵ^1 os para-o ϵ^2 Deus ϵ^1 nosso reis

και ἱερεις, και βασιλευσουσιν επι της γης." e sacerdotes, e reinarão sobre a terra." [todos os anjos]

11 Και ειδον, και ηκουσα ώς φωνην αγγελων πολλών κυκλω του θρονου και των Ε olhei e ouvi como voz de- ^{2} anjos ^{1} muitos ao-redor do trono e dos

ζωων και των πρεσβυτερων. Και ην δ αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων, seres-viventes e dos anciãos. E ^{4} era ^{1} o ^{2} número ^{3} deles dez-mil vezes-dez-mil

και χιλιαδες χιλιαδων, 12 λεγοντες φωνη μεγαλη, "Αξιον εστιν το Αρνιον το e milhares de-milhares, dizendo em-voz grande, "Digno é o Cordeiro, o

εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφιαν και ισχυν tendo-sido-abatido, de-receber o poder e riqueza e sabedoria e força

και τιμην και δοξαν και ευλογιαν!" e honra e glória e louvor!"

[cada criatura]

13 Και παν κτισμα $\ddot{o}$ εστιν έν τω ουράνω και επι της γης και ὑποκατω της γης και Ε cada criatura que está em o céu e sobre a terra e debaixo da terra e

 ϵ πι της θαλασσης $\ddot{\alpha}$ ϵ στιν, και τα $\dot{\epsilon}$ ν αυτοις, παντας ηκουσα $\lambda \epsilon$ γοντας, " $T\omega$ sobre o mar, que são, e as-coisas em eles — ^{2} todas ^{1} ouvi dizendo, "Ao

καθημένω επι του θρονου, και τω Αρνιω, ή ευλογια και ή τιμη και ή δοξα και assentado sobre o trono, e ao Cordeiro, o louvor e a honra e a glória e

το κρατος ϵ ίς τους αιωνας των αιωνων. Αμην!" 14—και τα τεσσαρα ζ ωα o poder até as eras das eras. Amém!" — e os quatro seres-viventes

λεγοντα το Αμην. Και οἱ πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν. dizendo o "Amém". E os anciãos se-prostraram e adoraram. [O Cordeiro abre os selos]

[o primeiro selo]

6.1 Και ειδον ὅτι ηνοιξεν το Αρνιον μιαν εκ των ἑπτα σφραγιδων, και ηκουσα ἑνος εκ E vi que ^{3} abriu ^{1} o ^{2} Cordeiro um de os sete selos, e ouvi um de

των τεσσαρων ζωων λεγοντος, ώς φωνη βροντης, "Ερχου." 2 Και ειδον και os quatro seres-viventes dizendo, como voz de-trovão, "Vem!" $\,$ E olhei $\,$ e

ιδου, ἵππος λευκος, και ὁ καθημενος ϵ π' αυτον ϵ χων τοξον. Και ϵ δοθη αυτω oh, um-cavalo branco! E o assentado sobre ele tinha um-arco. E foi-dado a-ele

στεφανος· και εξηλθεν νικων, και ΐνα νικηση. uma-coroa; e ele-saiu vencendo, isto-é, para vencer.

[o segundo selo]

03 Και ὅτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα, ηκουσα του δευτερου ζ ωου λεγοντος, E quando Ele-abriu o segundo selo, ouvi o segundo ser-vivente dizendo,

"Έρχου!" 4 Και εξηλθεν αλλος ἵππος πυρρος, και τω καθημενω επ' αυτον "Vem!" Ε saiu outro cavalo, vermelho-fogo, e ao assentado sobre ele,

 ϵ δοθη αυτω λαβ ϵ ιν την ϵ ιρηνην ϵ κ της γης, ϵ να αλληλους σφαξωσιν foi-dado a-ele tirar a paz de a terra, para-que mutuamente se-matassem;

και ϵ δοθη αυτω μαχαιρα μ ϵ γαλη. e foi-dada a-ele uma-²espada ¹tremenda.

[o terceiro selo]

05 Και ὅτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην, ηκουσα του τριτου ζωου λ εγοντος, E quando Ele-abriu o selo o terceiro, ouvi o terceiro ser-vivente dizendo,

"Έρχου!" Και ειδον και ιδου, ἵππος μελας, και ὁ καθημενος επ' αυτον εχων "Vem!" Ε olhei e oh, um-cavalo preto! Ε o assentado sobre ele tinha

ζυγον $\dot{\epsilon}$ ν τη χειρι αυτου. 6 Και ηκουσα φωνην $\dot{\epsilon}$ ν μεσω των τεσσαρων uma-balança em a mão dele. E ouvi uma-voz em meio dos quatro

ζωων $\lambda \epsilon \gamma$ ουσαν, "Χοινιξ σιτου δηναριου, και τρεις χοινικες κριθης seres-viventes dizendo, "Um-'litro' de-trigo por-um-denário, e três 'litros' de-cevada

δηναριου· και το ϵ λαιον και τον οινον μη αδικησης." por-um-denário; e o azeite e o vinho não maltrates." [o quarto selo]

07 Και ὅτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην, ηκουσα φωνην του τεταρτου ζωου Ε quando abriu o selo o quarto, ouvi uma-voz do quarto ser-vivente

λεγοντος, "Ερχου." 8 Και ειδον και ιδου, ἵππος χλωρος, και ὁ καθημενος dizendo, "Vem!" Ε olhei e oh, um-cavalo pálido-nojento! Ε o assentado

 ϵ πανω αυτου, ονομα αυτω ὁ Θανατος, και ὁ 'Αδης ακολουθ ϵ ι μ ϵ τ' αυτου. Και ϵ δοθη sobre ele, nome a-ele a Morte, e o Hades segue com ele. E foi-dado

αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι έν $\dot{}$ ρομφαια και έν $\dot{}$ λιμω και a-ele autoridade sobre a quarta-parte da terra para-matar com espada e com fome e

 $\dot{\epsilon}$ ν θανατω και ὑπο των θηριων της γης. com morte, inclusive por as feras da terra.

[0 quinto selo]

09 Και ὅτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα, ειδον ὑποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας E quando abriu o quinto selo, vi debaixo do altar as almas

των ανθρωπων των ϵ σφαγμενων δια τον λογον του Θεου και δια την dos homens, os tendo-sido-massacrados por a palavra do Deus e por o

μαρτυριαν του Αρνιου $\mathring{\eta}$ ν ϵ ιχον. 10 Και ϵ κραξαν ϕ ωνη μ ϵ γαλη, λ ϵ γοντ ϵ ς, testemundo do Cordeiro, o-qual detinham. E clamaram com- ^{2} voz ^{1} grande dizendo,

"Έως ποτε, ὁ Δεσποτης, ὁ ἄγιος και αληθινος, οὐ κρινεις και εκδικεις το αἷμα "Até quando, ό Soberano, o santo e verdadeiro, não julgas e vingas o sangue

ήμων ϵ κ των κατοικουντων ϵ πι της γης?" 11 Και ϵ δοθη αυτοις $\dot{\epsilon}$ καστω στολη nosso de os habitando sobre a terra?" $\dot{\epsilon}$ Foi-dado a-eles cada-um uma-toga

λευκη, και ερρεθη αυτοις ΐνα αναπαυσωνται ετι χρονον, έως οὖ branca, e foi-dito a-eles que sossegassem ainda um-tempo, até que

πληρωσωσιν και οἱ συνδουλοι αυτων και οἱ αδ ϵ λφοι αυτων οἱ ^{15} completassem-o-número ^{1} tanto ^{2} os ^{3} conservos ^{4} deles ^{5} como ^{6} os ^{7} irmãos ^{8} deles, ^{9} os

μελλοντες αποκτενεσθαι ώς και αυτοι. ^{10} estando-para ^{11} serem-mortos ^{12} como ^{13} também ^{14} eles.

[o sexto selo] 12 Και ειδον ὅτε ηνοιξεν την σφραγιδα την ἕκτην, και σεισμος μεγας εγενετο και ὁ E vi quando abriu o selo o sexto, e ^{3} terremoto, ^{2} grande ^{1} houve e o

ἥλιος μελας εγενετο ώς σακκος τριχινος, και ἡ σεληνη εγενετο ώς sol ^{2} preto, ^{1} tornou-se como pano-de-saco de-cabelo, e a lua tornou-se como

αἷμα. 13 Και οἱ αστερες του ουρανου επεσον εἰς την γην ώς συκη βαλλει τους sangue. E as estrelas do céu caíram até a terra como figueira solta os

ολυνθους αυτης, ὑπο μεγαλου ανεμου σειομενη. 14 Kαι ὁ ουρανος απεχωρισθη figos-tardios dela, ^{2} por ^{3} grande ^{4} vento ^{1} sendo-sacudida. E o céu foi-rachado

- ώς βιβλιον έλισσομενον, και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν. como rolo sendo-fechado, e cada monte e ilha ^{2} de ^{3} o ^{4} lugar ^{5} deles ^{1} foi-removido.
- 15 Και οἱ βασιλεις της γης και οἱ μεγιστανες και οἱ χιλιαρχοι και οἱ πλουσιοι και Ε os reis da terra e os magnatas e os generais e os ricos e

οἱ ισχυροι και πας δουλος και πας ϵ λευθ ϵ ρος ϵ κρυψαν ϵ αυτους ϵ ἰς τα σπηλαια και os fortes, e cada escravo e cada homem-livre, esconderam se em as cavernas e

εἰς τας πετρας των ορεων. $16~\rm K$ αι λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις, "Πεσετε entre as rochas dos montes. $E~\rm dizem~aos~montes~e~as~rochas,$ "Caem

 $\epsilon \varphi$ ' ήμας και κρυψατε ήμας απο προσωπου του καθημενου $\epsilon \pi$ ι του θρονου και απο sobre nós e ^{2} esconde ^{1} nos de rosto do assentado sobre o trono e de

της οργης του Αρνιου! 17 Ότι ηλθεν $\dot{\eta}$ ήμερα $\dot{\eta}$ μεγαλη της οργης αυτου, a ira do Cordeiro! Porque chegou o dia o grande da ira dEle,

και τίς δυναται σταθηναι?" e quem pode ficar-em-pé?"

[Parêntese] [Os selados de Israel]

7.1 Και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους έστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης, E após isto vi quatro anjos em-pé sobre os quatro cantos da terra,

κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης, ίνα μη πνεη ανεμος επι της γης, segurando os quatro ventos da terra, para-que não soprasse vento sobre a terra,

μητε επι της θαλασσης, μητε επι παν δενδρον. 2 Και ειδον αλλον αγγελον nem sobre o mar, nem sobre toda árvore. E vi outro anjo

αναβαινοντα απο ανατολης ήλιου, εχοντα σφραγιδα Θεου ζωντος. Και εκραξεν φωνη subindo desde nascente de-sol, tendo selo de-Deus vivente. E clamou em-voz

μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις, οἶς εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την grande aos quatro anjos, aos-quais foi-dado a-eles danificar a terra e o

θαλασσαν, 3 λεγων, "Μη αδικησητε την γην, μητε την θαλασσαν, μητε τα δενδρα, αχρις mar dizendo, "Não danificai a terra, nem o mar, nem as árvores, até

οὖ σφραγισωμεν τους δουλους του Θεου ἡμων επι των μετωπων αυτων." 4 Kαι ηκουσα que selemos os escravos do Deus nosso sobre as testas deles." E ouvi

τον αριθμον των εσφραγισμενων, έκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες o número dos sendo-selados, cento e quarenta quatro mil

εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υίων Ισραηλ· 5 εκ φυλης Ιουδα δωδεκα χιλιαδες selados de cada tribo de-filhos de-Israel: de tribo de-Judá doze mil

εσφραγισμένοι, εκ φυλης 'Pουβιμ ιβ΄ χιλιαδές, εκ φυλης Γ αδ ιβ΄ χιλιαδές, 6 εκ φυλης selados, de tribo de-Rubem 12 mil, de tribo de-Gade 12 mil, de tribo

Ασηρ ιβ' χιλιαδες, εκ φυλης Nεφθαλειμ ιβ' χιλιαδες, εκ φυλης Mανασση ιβ' χιλιαδες, de-Aser 12 mil, de tribo de-Naftali 12 mil, de tribo de-Manassés 12 mil,

7 εκ φυλης Συμεων ιβ' χιλιαδες, εκ φυλης Λευι ιβ' χιλιαδες, εκ φυλης Iσαχαρ ιβ' de tribo de-Simeão 12 mil, de tribo de-Levi 12 mil, de tribo de-Issacar 12

χιλιαδες, 8 εκ φυλης Zαβουλων ιβ' χιλιαδες, εκ φυλης Iωσηφ ιβ' χιλιαδες, εκ φυλης mil, de tribo de-Zebulom 12 mil, de tribo de-José 12 mil, de tribo

Βενιαμιν ιβ' χιλιαδες εσφραγισμένοι. de-Benjamim 12 mil selados.

[Uma multidão da Grande Tribulação]

09 Μετα ταυτα ειδον, και ίδου, οχλος πολυς $\ddot{\delta}$ ν αριθμησαι ουδεις εδυνατο, Após estas-*coisas* olhei e oh, uma-multidão tremenda, a-qual ³enumerar ¹ninguém ²podia,

 ϵ κ παντος ϵ θνους και φυλων και λαων και γλωσσων, ϵ στωτ ϵ ς ϵ νωπιον του θρονου και de toda etnia e tribo e povo e língua, em-pé perante o trono e

 $\epsilon \nu \omega \pi$ ιον του Αρνιου, περιβεβλημενοι στολας λευκας, και φοινικας $\dot{\epsilon} \nu$ ταις χερσιν αυτων. perante o Cordeiro, vestidos de-togas brancas, e palmas em as mãos deles.

10 Και κραζουσιν φωνη μεγαλη, λεγοντες, "Ή σωτηρια τω Θεω ήμων τω καθημενω E clamaram em-voz alta dizendo, "A salvação pelo ^{2} Deus ^{1} nosso, o assentado

 $\epsilon\pi\iota$ τω θρονω, και τω Αρνιω!" sobre o trono, e pelo Cordeiro!"

11 Και παντές οἱ αγγελοι εἱστηκεισαν κυκλω του θρονου, και των πρεσβυτέρων και Ε todos os anjos estavam-em-pé ao-redor do trono, também os anciãos e

των τεσσαρών ζωών, και επέσον ενώπιον του θρονού επί τα προσώπα αυτών os quatro seres-viventes, e caíram perante o trono sobre os rostos deles

και προσεκυνησαν τω Θεω, 12 λεγοντες, "Αμην! Ἡ ευλογια και ἡ δοξα και ἡ σοφια e adoraram ao Deus dizendo, "Amém! A benção e a glória e a sabedoria

και ἡ ϵ υχαριστια και ἡ τιμη και ἡ δυναμις και ἡ ισχυς τω $\Theta\epsilon$ ω ἡμων ϵ ἰς τους ϵ o agradecimento ϵ a honra ϵ o poder ϵ a força ao ϵ Deus ϵ nosso para os

αιωνας των αιωνων. Αμην." séculos dos séculos! Amém."

13 Και απεκριθη εἷς εκ των πρεσβυτερων, λεγων μοι, "Οὖτοι οἱ περιβεβλημενοι τας στολας E ^{5} reagiu, ^{1} um ^{2} de ^{3} os ^{4} anciãos dizendo me, "Estes os vestidos das togas,

τας λευκας, τίνες εισιν, και ποθεν ηλθον?" 14 Και ειπον αυτω, "Κυριε μου, συ das brancas, quem são e donde vieram?" E eu-disse a-ele, "Senhor meu, tu

οιδας." Και ϵ ιπεν μοι, "Οὖτοι ϵ ισιν οἱ ϵ ρχομενοι ϵ κ της θλιψ ϵ ως της μ ϵ γαλης, και sabes." E ele-disse me, "Estes são os vindo de a tribulação, a grande, e

 ϵ πλυναν τας στολας αυτων και ϵ λ ϵ υκαναν αυτας ϵ ν τω αἵματι του Αρνιου. 15 Δ ια τουτο lavaram as togas deles e branquearam elas em o sangue do Cordeiro. Por isto

 ϵ ισιν ϵ νωπιον του θρονου του Θ ϵ ου, και λατρ ϵ υουσιν αυτω ήμ ϵ ρας και νυκτος ϵ ν τω estão perante o trono do Deus, e servem a-Ele de-dia e de-noite em o

ναω αυτου. Και ὁ καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ' αυτους. 16 Οὐ santuário dEle. E o assentado sobre o trono residirá sobre eles. Não

πεινασουσιν ετι, ουδε διψησουσιν ετι, ουδ' οὐ μη πεση επ' αυτους ὁ ἥλιος, ουδε ²terão-fome ¹mais, nem terão-sede mais; nem não não cairá sobre eles o sol, nem

παν καυμα: 17 ὅτι το Αρνιον το ανα_μεσον του θρονου ποιμανει αυτους και qualquer calor; porque o Cordeiro, o em-meio do trono, pastoreará eles e

ὁδηγησει αυτους επι ζωης πηγας ὑδατων. Και εξαλειψει ὁ Θεος παν δακρυον guiará eles a ^{3} de-vida ^{1} fontes ^{2} de-águas. E ^{3} enxugará ^{1} o ^{2} Deus cada lágrima

 ϵ κ των οφθαλμων αυτων." de os olhos deles."

[O sétimo selo]

8.1 Και ὅτε ηνοιξεν την σφραγιδα την έβδομην, εγενετο σιγη έν τω ουρανω ώς E quando Ele-abriu o selo, o sétimo, houve silêncio em o céu como

ήμιωριον. 2 Και ειδον τους έπτα αγγελους οἳ ενωπιον του Θεου έστηκασιν, de-meia-hora. E vi os sete anjos, os-que ^{2} perante ^{3} o ^{4} Deus ^{1} estavam-em-pé

και ϵ δοθησαν αυτοις $\dot{\epsilon}$ πτα σαλπιγγ ϵ ς. e foram-dadas a-eles sete trombetas.

- 03 Και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου, εχων λιβανωτον Ε outro anjo veio e ficou-em-pé ao-lado do altar, tendo um-incensário
  - χρυσουν. Και ϵ δοθη αυτω θυμιαματα πολλα, ίνα δωση ταις προσ ϵ υχαις των άγιων de-ouro. E foi-dado a-ele ^{2} incenso ^{1} muito, para oferecer com-as orações dos santos

παντων ϵ πι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ϵ νωπιον του θρονου. 4 Kαι αν ϵ βη δ καπνος todos sobre o altar, o de-ouro, o perante o trono. E subiu a fumaça

των θυμιαματων ταις προσευχαις των άγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του Θεου. dos incensos com-as orações dos santos de mão do anjo perante o Deus.

5 Και ειληφεν ὁ αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του E^{3} tomou ^{1} o ^{2} anjo o incensário e encheu ele de o fogo do

θυσιαστηριου και ϵ βαλ ϵ ν ϵ ίς την γην. Και ϵ γ ϵ νοντο φωναι και βρονται και αστραπαι altar e lançou sobre a terra. E houve vozes e trovões e relâmpagos

και σεισμος. 6 Και οἱ ἑπτα αγγελοι οἱ εχοντες τας ἑπτα σαλπιγγας ἡτοιμασαν e terremotos. E os sete anjos, os tendo as sete trombetas, prepararam

έαυτους ἵνα σαλπισωσιν. a-si-mesmos para trombetear.

[a primeira trombeta]

07 Και ὁ πρωτος εσαλπισεν, και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα ἐν αἵματι και εβληθη Ε o primeiro trombeteou, e houve granizo e fogo misturados com sangue, e foi-lançado

εἰς την γην. Και το τριτον της γης κατεκαη, και το τριτον των δενδρων sobre a terra. E a terça-parte da terra foi-queimada, a-saber, a terça-parte das árvores

κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη. foi-queimada e toda erva verde foi-queimada.

[a segunda trombeta]

08 Και ὁ δευτερος αγγελος εσαλπισεν, και ώς ορος μεγα καιομενον εβληθη E o segundo anjo trombeteou, e *algo*-como um- ^{2} monte ^{1} grande queimando foi-lançado

 ϵ ίς την θαλασσαν, και ϵ γ ϵ ν ϵ το το τριτον της θαλασσης αίμα. 9 Και para-dentro do mar, e ^{5} tornou-se ^{1} a ^{2} terça-parte ^{3} do ^{4} mar ^{6} sangue. E

απέθανεν το τριτον των κτισματων έν τη θαλασση, τα εχοντα ψυχας. Και το τριτον morreram a terça-parte das criaturas em o mar, as tendo almas. E a terça-parte

των πλοιων διεφθαρησαν. dos navios foram-destruídos.

[a terceira trombeta]

- 10 Και ὁ τριτος αγγελος εσαλπισεν, και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος Ε o terceiro anjo trombeteou, e caiu de o céu uma-²estrela ¹grande queimando
  - ώς λαμπας, και ϵ π ϵ σ ϵ ν ϵ πι το τριτον των ποταμων και ϵ πι τας πηγας των ὑδατων. como tocha, e caiu sobre a terça-parte dos rios e sobre as fontes das águas.
  - 11 Και το ονομα του αστερος λεγεται ὁ Αψινθος. Και εγενετο το τριτον των ὑδατων E o nome da estrela chama-se o Absinto. E tornou-se a terça-parte das águas

 ϵ ίς αψινθον, και πολλοι των ανθρωπων απ ϵ θανον ϵ κ των ὑδατων ὅτι em absinto, e muitos dos homens morreram de as águas, porque

 $\epsilon \pi \iota \kappa \rho \alpha \nu \theta \eta \sigma \alpha \nu.$

se-tornaram-amargas.

[a quarta trombeta]

12 Και ὁ τεταρτος αγγελος εσαλπισεν, και επληγη το τριτον του ήλιου και το τριτον Ε ο quarto anjo trombeteou, e foi-ferida a terça-parte do sol e a terça-parte

της σεληνης και το τριτον των αστερων: ἵνα σκοτισθη το τριτον αυτων da lua e a terça-parte das estrelas; para-que ficasse-escuro a terça-parte deles,

και ή ήμερα μη φαινη το τριτον αυτης, και ή νυξ όμοιως. e o dia não brilhasse, a terça-parte dele, e a noite semelhantemente.

13 Και ειδον και ηκουσα ένος αετου πετομενου έν μεσουρανηματι, λεγοντος φωνη μεγαλη, Ε vi e ouvi uma águia voando em meio-céu, dizendo com- ^{2} voz ^{1} grande,

τρις, "Όυαι, ουαι τοις κατοικουσιν ϵ πι της γης, ϵ κ των λ οιπων φωνων της três-vezes. "Ai, ai aos habitando sobre a terra, por os ²restantes ¹sonidos da

σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν!" trombeta dos três anjos, os estando-para trombetear!" [a quinta trombeta]

9.1 Και ὁ πεμπτος αγγελος εσαλπισεν, και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα E o quinto anjo trombeteou, e vi uma-estrela ^{2} de ^{3} o ^{4} céu ^{1} tendo-caído

εἰς την γην. Και εδοθη αυτω ἡ κλεις του φρεατος της Αβυσσου. 2 Και ηνοιξεν το φρεαρ para a terra. E foi-dada a-ele a chave do poço do Abismo. E abriu o poço

της Αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ώς καπνος καμινου καιομενης και do Abismo, e subiu fumaça de o poço como fumaça de-fornalha queimando; e

ό ήλιος και ό αηρ εκ του καπνου του φρεατος. 3 Και εκ του καπνου ficou-escurecido o sol e o ar por a fumaça do poço. Ε εξηλθον ακριδες είς την γην. Και εδοθη αυταις εξουσια, ώς εχουσιν εξουσιαν saíram gafanhotos para a terra. E foi-dada a-eles capacidade como têm capacidade οί σκορπιοι της γης. 4 Και ερρεθη αυταις ίνα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης os escorpiões da terra. E foi-dito a-eles que não maltratassem a παν χλωρον ουδε παν δενδρον, εί μη τους ανθρωπους οἵτινες ουκ εχουσιν nem qualquer verde, nem qualquer árvore, se não os homens os-quais não têm την σφραγιδα του Θεου επι των μετωπων αυτων. 5 Και εδοθη αυταις ίνα μη do Deus sobre a testa deles. E foi-determinado a-eles que não αποκτ€ινωσιν αυτους, αλλ' ἵνα βασανισθωσιν μηνας πεντε. Και ὁ βασανισμος αυτων eles, mas que atormentassem, ²meses ¹cinco. E o tormento deles βασανισμος σκορπιου όταν παιση ανθρωπον. 6 Και έν ταις ήμεραις εκειναις ယ်င como tormento de-escorpião quando fere homem. Е em os ζητησουσιν οί ανθρωποι τον θανατον και ού μη εύρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν ³procurarão ¹os ²homens a morte e não não acharão ela; almejarão αποθανειν, και φευξεται απ' αυτων ὁ θανατος. morrer, e ³fugirá ⁴de ⁵eles ¹a ²morte.

07 Και τα δμοιωματα των ακριδων _{όμοια} ἵπποις ἡτοιμασμ€νοις εἰς πολ€μον, as aparências dos gafanhotos semelhante-a cavalos preparados para guerra, και επι τας κεφαλας αυτων ώς στεφανοι χρυσοι, και τα προσωπα αυτων ώς e sobre as cabeças deles como-que coroas de-ouro, e os rostos deles como-que προσωπα ανθρωπων. 8 Και ειχον τριχας ώς τριχας γυναικων, και οἱ οδοντες αυτων de-homens. E tinham cabelos como cabelos de-mulheres, e os dentes deles λεοντων ησαν. 9 Και ειχον θωρακας ώς θωρακας σιδηρους, και ή φωνη ²como-que ³de-leões ¹eram. E tinham couraças como couraças de-ferro, e o som των πτερυγων αυτων ώς φωνη άρματων ίππων πολλων τρεχοντων είς deles como som de-²carruagens ³com-cavalos ¹muitas correndo para πολεμον. 10 Και εχουσιν ουρας όμοιας σκορπιοις, και κεντρα. Και έν ταις ουραις caudas semelhantes a-escorpiões, e ferrões. E em as caudas têm αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε, 11 εχουσαι βασιλεα deles ²capacidade homens ²meses ¹cinco. ¹têm para-maltratar os tendo αυτων αγγελον της Αβυσσου· ονομα αυτω Έβραιστι Αββαδων, έν δε τη Έλληνικη eles anjo do Abismo; nome a-ele em-hebraico, Abadom, ^{2} em ^{1} e o grego €π' sobre eles ονομα εχει Απολλυων. ²nome ¹tem Apoliom.

12 Ἡ ουαι ἡ μια απηλθεν. Ιδου, ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα. Ο ai, o primeiro, passou. Atenção, ^{2} vêm ^{1} ainda dois ais após estas-*coisas*.

[a sexta trombeta]

13 Και ὁ ἕκτος αγγελος εσαλπισεν, και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του E o sexto anjo trombeteou, e ouvi ^{2} voz ^{1} uma de os quatro chifres do

θυσιαστηριού του χρυσού του $\epsilon \nu \omega \pi$ ιον του Θ ϵ ου, 14 $\lambda \epsilon$ γουσαν τω ϵ κτω αγγ $\epsilon \lambda \omega$, $\delta \epsilon \chi \omega \nu$ altar, o de-ouro, o perante o Deus, dizendo ao sexto anjo, o tendo

την σαλπιγγα, "Λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω a trombeta, "Solta os quatro anjos, os tendo-sido-amarrados a o rio,

τω μεγαλω Ευφρατη." 15 Και ελυθησαν οἱ τεσσαρες αγγελοι οἱ ἡτοιμασμενοι εἰς την o grande Eufrates." E foram-soltos os quatro anjos, os preparados para a

ώραν και την ήμεραν και μηνα και ενιαυτον, ΐνα αποκτεινωσιν το τριτον των hora e o dia e mês e ano, para-que matem a terça-parte dos

ανθρωπων. 16 Και ὁ αριθμος των στρατευματων του ἵππου μυριαδες μυριαδων· homens. Ε o número dos soldados de cavalo dez-mil vezes-dez-mil;

ηκουσα τον αριθμον αυτων. 17 Και οὕτως ειδον τους ἵππους έν τη ὁρασει και τους ouvi o número deles. E assim vi os cavalos em a visão e os

καθημένους $\epsilon \pi$ ' αυτων, εχοντας θωρακας πυρινους και ὑακινθινους και θειωδεις. assentados sobre eles, tendo couraças vermelho-fogo e azul-jacinto e amarelo-sulfa.

Και αἱ κεφαλαι των ἵππων ὡς κεφαλαι λεοντων, και εκ των στοματων αυτων Ε as cabeças dos cavalos como cabeças de-leões, e de as bocas deles

εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον. 18 Απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν veio fogo e fumaça e enxofre. Por as três pragas estas foi-morta

το τριτον των ανθρωπων, ϵ κ του πυρος και του καπνου και του θ ϵ ιου του a terça-parte dos homens, por o fogo e a fumaça e o enxofre, o

εκπορευομένου εκ των στοματων αυτων. 19 ή γαρ εξουσια των ίππων έν τω στοματι saindo de as bocas deles. ^{2} A ^{1} pois capacidade dos cavalos ^{2} em ^{3} a ^{4} boca

αυτων εστιν και έν ταις ουραις αυτων αί γαρ ουραι αυτων ὅμοιαι οφεσιν ^{5} deles, ^{1} está e em as caudas deles; ^{2} as ^{1} pois caudas deles semelhantes a-cobras,

εχουσαι κεφαλας, και έν αυταις αδικουσιν. tendo cabeças, e com elas maltratam.

20 Και οἱ λοιποι των ανθρωπων, οἳ ουκ απεκτανθησαν ἐν ταις πληγαις ταυταις, οὐ Ε os demais dos homens, os-quais não foram-mortos por as pragas estas, não

μετενοησαν εκ των εργων των χειρων αυτων, ΐνα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια, se-arrependeram de as obras das mãos deles, para não adorarem os demônios.

και τα ϵ ιδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα a-saber os ídolos, os de-ouro e os de-prata e os de-bronze e os de-pedra e os

ξυλινα, $\ddot{\alpha}$ ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν 21 και οὐ de-madeira, os-quais não ²de-ver, ¹são-capazes nem de-ouvir, nem de-andar; e não

μετενοησαν εκ των φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της se-arrependeram de os assassinatos deles, nem de as bruxarias deles, nem de a

πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων. fornicação deles, nem de os roubos deles. [Parêntese] [João come um livrinho]

10.1 Και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου, περιβεβλημενον νεφελην, E vi um-anjo forte descendo de o céu, vestido de-nuvem,

και ή ιρις ϵ πι της κ ϵ φαλης αυτου, και το προσωπον αυτου ώς ὁ ήλιος, και οί e o arco-íris sobre a cabeça dele, e o rosto dele como o sol, e os

ποδες αυτου ώς στυλοι πυρος, 2 και ειχεν έν τη χειρι αυτου βιβλιδαριον pés dele como colunas de-fogo; e ele-tinha em a mão dele um-livrinho

ανεωγμενον. Και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης, τον δε ευωνυμον aberto. E colocou o pé dele, o direito, sobre o mar, ^{2} o ^{1} e esquerdo

επι της γης, 3 και εκραξεν φωνη μεγαλη ώσπερ λεων μυκαται. Και ὅτε sobre a terra, e bradou com- ^{2} voz ^{1} grande, assim-como leão ruge. E quando

 ϵ κραξ ϵ ν, ϵ λαλησαν αἱ ϵ πτα βρονται τας ϵ αυτων φωνας. 4 ϵ Και ϵ ϵ λαλησαν αἱ ϵ πτα bradou, ϵ soltaram ϵ 0 sete ϵ 3 strovões as suas vozes. E quando ϵ 4 falaram, ϵ 1 sete

βρονται, εμελλον γραφειν. Και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου, λεγουσαν, "Σφραγισον ^{3} trovões eu-estava para-escrever. E ouvi uma-voz de o céu dizendo, "Sela

ιά ελαλησαν αι ιέπτα βρονται, και μετα ταυτα γραφεις." 5 Kαι ιδ as-coisas-que ιfalaram ιos ιsete ι3trovões, e após estas-coisas escreverás." νΕ ο

αγγελος "ον ειδον έστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου anjo que vi em-pé sobre o mar e sobre a terra levantou a mão dele,

την δεξιαν εἰς τον ουρανον 6 και ωμοσεν έν τω ζωντι εἰς τους αιωνας των αιωνων, δ ς a direita, para o céu e jurou por o vivendo até os séculos dos séculos, quem

 ϵ κτισ ϵ ν τον ουρανον και τα $\dot{\epsilon}$ ν αυτω, και την γην και τα $\dot{\epsilon}$ ν αυτη, και την criou o céu e as-*coisas* em ele e a terra e as-*coisas* em ela. e o

θαλασσαν και τα $\dot{\epsilon}$ ν αυτη, ὅτι χρονος ουκ $\dot{\epsilon}$ τι $\dot{\epsilon}$ σται $\dot{\epsilon}$ ταις ἡμ $\dot{\epsilon}$ ραις της mar e as-coisas em ele, que $\dot{\epsilon}$ demora $\dot{\epsilon}$ não- $\dot{\epsilon}$ mais $\dot{\epsilon}$ haverá, mas em os dias do

φωνης του έβδομου αγγελου, ὅταν μελλη_σαλπιζειν, και τελεσθη sonido do sétimo anjo, quando-quer-que ele-venha-trombetear, realmente será-completado

το μυστηριον του Θ εου, δ ευηγγελισατο τους δουλους αυτου τους προφητας. ο mistério do Deus, o-qual Ele-declarou aos escravos dEle, aos profetas.

08 Και ή φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου, παλιν λαλουσα μετ'_εμου και λεγουσα, "'Υπαγε, E a voz que ouvi de o céu de-novo falando comigo e dizendo, "Vai,

λαβ ϵ το βιβλιδαριον το αν ϵ ωγμ ϵ νον ϵ ν τη χ ϵ ιρι του αγγ ϵ λου του ϵ στωτος ϵ πι της toma o livrinho, o aberto em a mão do anjo, do em-pé sobre o

θαλασσης και ϵ πι της γης." 9 Και απηλθον προς τον αγγελον, λεγων αυτω, "Δος μοι mar e sobre a terra." E fui até o anjo, dizendo a-ele, "Dá me

το βιβλιδαριον." Και λέγει μοι, "Λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την ο livrinho." E ele-diz a-mim, "Toma e devora ele; e amargará ^{2} teu ^{1} o

κοιλιαν, αλλ' έν τω στοματι σου εσται γλυκυ ώς μελι." $10~{\rm K}$ αι ελαβον το βιβλιδαριον estômago, mas em a ^{2} boca ^{1} tua será doce como mel." E tomei o livrinho

 ϵ κ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο, και ην έν τω στοματι μου ώς μελι de a mão do anjo e devorei ele, e foi em a boca minha como mel

γλυκυ. Και ὅτε εφαγον αυτο, επικρανθη ἡ κοιλια μου. 11 Και λεγει μοι, doce. E quando tinha-comido ele, ^{4} ficou-amargo ^{1} 0 ^{3} estômago ^{2} meu. E ele-diz a-mim,

" $\Delta \epsilon$ ι σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσιν και γλωσσαις και "É-²necessário ¹te ^{4} de-novo ^{3} profetizar sobre ^{2} povos ^{3} e ^{4} sobre ^{5} etnias ^{6} e ^{7} línguas ^{8} e

βασιλευσιν πολλοις." ^{9} reis ^{1} muitos."

[As duas testemunhas]

11.1 Και ϵ δοθη μοι καλαμος ὅμοιος ῥαβδω. Και ϵ ίστηκ ϵ ι ὁ αγγ ϵ λος λ ϵ γων, E foi-dado a-mim um-caniço semelhante a-vara. E ^{3} firmou-se ^{1} o ^{2} anjo dizendo,

"Έγειραι και μετρησον τον ναον του Θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας "Levanta e mede o templo do Deus e o altar, e os adorandos

έν αυτω. 2 Και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξωθεν, και μη αυτην μετρησης, em ele. E o pátio, o de-fora, do templo deixa de-lado, e não ^{2} ele ^{1} mede,

ὅτι ϵ δοθη τοις ϵ θν ϵ σιν. Και την πολιν την άγιαν πατησουσιν μηνας τ ϵ σσαρακοντα porque foi-dado às nações. E ^{2} a ^{3} cidade, ^{4} a ^{5} santa, ^{1} eles-pisarão ^{9} meses ^{6} quarenta

και δυο. 3 Kαι δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου, και προφητευσουσιν ήμερας χιλιας ^7e $^8\text{dois}$. E darei às $^2\text{duas}$ $^3\text{testemunhas}$ $^1\text{minhas}$, e profetizarão $^4\text{dias}$ $^1\text{minhas}$

διακοσιας έξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους." ^{2} duzentos ^{3} sessenta, vestidos de-pano-de-saco."

04 Οὖτοι εισιν αί δυο ελαιαι και αί δυο λυχνιαι αί ενωπιον του Κυριου της γης Estes são as duas oliveiras, a-saber os dois candeeiros, os ^{2} perante ^{3} o ^{4} Senhor ^{5} da ^{6} terra

έστωσαι. 5 Και εἰ τις αυτους θελει αδικησαι, πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων ^{1} em-pé. E se alguém ^{3} eles ^{1} quiser ^{2} maltratar, fogo sai de a boca deles

και κατεσθιει τους εχθρους αυτων. Και εἰ τις θ ελει αυτους αδικησαι, οὕτως δει e consome os inimigos deles. E se alguém quer ^{2} eles ^{1} maltratar, assim é-necessário

αυτον αποκτανθηναι. 6 Ούτοι εχουσιν εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον, ΐνα μη ele ser-morto. Eles têm autoridade para-fechar o céu, para-que não

ύετος βρεχη τας ήμερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των chuva loaia durante-os dias da profecia deles; e lautoridade ltêm sobre as

ύδατων στρεφειν αυτα είς αἷμα, και παταξαι την γην έν παση πληγη águas para-converter elas em sangue, e para-ferir a terra com toda praga,

ὁσακις ϵ αν θελησωσιν. quantas-vezes que quiserem.

07 Και ὅταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων, το Θηριον το αναβαινον εκ της Αβυσσου E quando terminarem o testemunho deles, a Fera, a subindo de o Abismo,

ποιησει μετ' αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους 8—και fará ^{2} contra ^{3} eles ^{1} guerra e vencerá eles e matará eles — e deixará

τα πτωματα αυτων ϵ πι της πλατ ϵ ιας της πολ ϵ ως της μ ϵ γαλης (ήτις καλ ϵ ιται os cadáveres deles sobre a rua da cidade, a grande (a-qual se-chama,

πνευματικώς Σοδομα και Αιγυπτος) ὅπου και ὁ Κυριος αυτών εσταυρώθη. espiritualmente, Sodoma e Egito), onde, inclusive, o Senhor deles foi-crucificado.

09 Και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων τα πτωματα αυτων E ^{10} observam ^{1}os -de ^{2} os ^{3} povos ^{4} e ^{5} tribos ^{6} e ^{7} línguas ^{8} e ^{9} etnias os cadáveres deles

ἡμερας τρεις ήμισυ, και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εἰς μνημα. ^{2} dias ^{1} três e-meio, e ^{3} os ^{4} cadáveres ^{5} deles ^{1} não ^{2} deixarão ser-colocados em cova.

10 Και οἱ κατοικουντές ϵ πι της γης χαιρουσιν ϵ π' αυτοις και ϵ υφρανθησονται και ϵ 0 os habitantes sobre a terra regozijam sobre eles e se-congratularão e

δωρα πεμψουσιν αλληλοις, ὅτι οὖτοι οἱ δυο προφηται εβασανισαν τους ^{2} presentes ^{1} enviarão mutuamente, porque estes os dois profetas atormentaram os

κατοικουντας ϵ πι της γης. habitantes sobre a terra.

11 Και μετα τρεις ήμερας και ήμισυ, πνευμα ζωης εκ του Θεου εισηλθεν είς αυτους, και Ε após três dias e meio espírito de-vida de o Deus entrou em eles e

εστησαν επι τους ποδας αυτων, και φοβος μεγας επεπεσεν επι τους θεωρουντας firmaram-se sobre os pés deles, e ^{2} pavor ^{1} grande desabou sobre os observando

αυτους. 12 Και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης αυτοις, "Αναβητε $\hat{\omega}\delta \epsilon$." eles. E ouvi uma-2voz 1grande de o céu dizendo a-eles, "Subi aqui!"

Και ανέβησαν εἰς τον ουρανον ἐν τη νεφελη, και εθεωρησαν αυτους οἱ εχθροι αυτων. E subiram para o céu em a nuvem, e ^{4} observaram ^{5} eles ^{1} os ^{2} inimigos ^{3} deles.

13 Και έν εκεινη τη ήμερα εγενετο σεισμος μεγας, και το δεκατον της πολεως E em aquele o dia houve um-terremoto forte, e a décima-parte da cidade

επεσεν, και απεκτανθησαν έν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες έπτα. Και οί ruiu, e ^{5} foram-mortos ^{6} por ^{7} o ^{8} terremoto ^{3} nomes ^{4} de-homens ^{2} mil ^{1} sete. E os

λοιποι ϵ μφοβοι ϵ γ ϵ νοντο και ϵ δωκαν δοξαν τω Θ ϵ ω του ουρανου. demais ^{2} com-medo ^{1} ficaram e deram glória ao Deus do céu.

- 14 ή ουαι ή δευτερα απηλθεν. Ή ουαι ή τριτη, ιδου, ερχεται ταχυ. Ο ai, o segundo, passou. Ο ai, o terceiro, atenção, vem logo. [A sétima trombeta]
- 15 Και ὁ ξρδομος αγγελος εσαλπισεν, και εγενοντο φωναι μεγαλαι έν τω ουρανω λεγουσαι, E o sétimo anjo trombeteou, e houve vozes grandes em o céu dizendo,

"Έγενετο ἡ βασιλεια του κοσμου του Κυριου ἡμων και του Χριστου αυτου, και " ^{5} Tornou-se ^{1} 0 ^{2} reino ^{3} do ^{4} mundo do ^{2} Senhor ^{1} nosso e do Cristo dEle, e

βασιλευσει είς τους αιωνας των αιωνων!" 16 Kαι οἱ εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οἱ Ele-reinará até os séculos dos séculos!" E os vinte quatro anciões, os

ενωπιον του Θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων, επεσον επι τα προσωπα αυτων perante o Deus assentados sobre os tronos deles, caíram sobre os rostos deles

και προσεκυνησαν τω Θεω, 17 λεγοντες, "Ευχαριστουμεν σοι, Κυριε δ Θεος δ e adoraram o Deus dizendo, "Agradecemos a-ti, 2Senhor 10 Deus, o

Παντοκρατωρ, ὁ ων και ὁ ην και ὁ ερχομενος, ὅτι ειληφας την δυναμιν σου Todo-poderoso, o sendo e o que-era e o vindo, porque tomaste o ^{2} poder ^{1} Teu,

την μεγαλην και εβασιλευσας. 18 Και τα εθνη ωργισθησαν, και ηλθεν ή οργη σου, o grande, e reinaste. E as nações ficaram-zangadas, e veio a ^{2} ira ^{1} Tua,

και δ καιρος των νεκρων κριθηναι, και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου a-saber o tempo dos mortos serem-julgados, e de-dar a recompensa aos ^{2} escravos ^{1} Teus,

τοις προφηταις και τοις άγιοις και τοις φοβουμ ϵ νοις το ονομα σου, τοις μικροις και aos profetas e aos santos e aos temendo o ^{2} nome ^{1} Teu, aos pequenos e

τοις μεγαλοις, και διαφθειραι τους διαφθειραντας την γην." 19 Kαι ηνοιγη $\dot{o}$ ναος aos grandes, e de-destruir os corrompedores da terra." E foi-aberto o templo

του Θεου έν τω ουρανω, και ωφθη ή κιβωτος της διαθηκης του Κυριου έν τω ναω do Deus em o céu, e foi-vista a arca da aliança do Senhor em o templo

αυτου. Και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη. dEle. E houve relâmpagos e vozes e trovões e granizo tremendo.

[Parêntese – parcialmente histórica]

[A mulher, a Criança, o dragão]

- 12.1 Και σημειον μεγα ωφθη έν τω ουρανω· γυνη περιβεβλημενη τον ήλιον και ή Ε um-²sinal ¹grande foi-visto em o céu; uma-mulher vestida do sol, e a
  - σεληνη ὑποκατω των ποδων αυτης, και ϵ πι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων lua debaixo dos pés dela, e sobre a cabeça dela uma-coroa de- ^{2} estrelas
  - δωδεκα. 2 Και $\dot{\epsilon}\nu$ γαστρι εχουσα, εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη ^{1} doze. E ^{2} em ^{3} ventre ^{1} tendo, gritava sentindo-dores-de-parto e sofrendo-tormentos τεκειν. para-dar-à-luz.
- 03 Και ωφθη αλλο σημειον έν τω ουρανω· και ιδου, δρακων μεγας πυρρος E foi-visto outro sinal em o céu; ^{2} mesmo, ^{1} oh, um- ^{2} dragão ^{1} tremendo vermelho-fogo εχων κεφαλας έπτα και κερατα δεκα, και επι τας κεφαλας αυτου έπτα διαδηματα 4 Και ή tendo ^{2} cabeças ^{1} sete e ^{2} chifres ^{1} dez, e sobre as cabeças dele sete diademas. E a ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους είς την γην. cauda dele arrasta a terça-parte das estrelas do céu e jogou eles para a terra.
  - Και ὁ δρακων ξστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν, ΐνα ὅταν E o dragão colocou-se perante a mulher, a estando-para dar-à-luz, para, quando
  - τεκη, το Tεκνον αυτης καταφαγη. desse-à-luz, ^{2} a ^{3} Criança ^{4} dela ^{1} devorar.
- 05 Και ετέκεν Υίον αρρενα ος μελλει ποιμαινείν παντα τα εθνη έν ράβδω E ela-deu-à-luz um-Filho varão, o-qual está-para pastorear todas as nações com vara σιδηρα. Και ήρπασθη το Τέκνον αυτης προς τον Θέον και προς τον θρονον αυτου. de-ferro. E foi-arrebatado a Criança dela para o Deus e para o trono dEle.

 $6~{\rm K}$ αι ἡ γυνη εφυγεν εἰς την ερημον ὅπου εχει εκει τοπον ἡτοιμασμενον Ε a mulher fugiu para o ermo, onde ela-tem lá um-lugar tendo-sido-preparado

απο του Θεου, ἵνα εκει εκτρεφωσιν αυτην ήμερας χιλιας διακοσιας έξηκοντα. por o Deus, para-que lá possam-cuidar dela ^{4} dias ^{1} mil ^{2} duzentos ^{3} sessenta. [Satanás excluído do céu]

07 Και εγενετο πολεμος έν τω ουρανω· ὁ Μιχαηλ και οἱ αγγελοι αυτου του πολεμησαι Ε houve guerra em o céu; ³o ⁴Miguel ⁵e ⁶os ⁷anjos ⁸dele ¹era-²para-⁹guerrear

μετα του δρακοντος και ὁ δρακων επολεμησεν, και οἱ αγγελοι αυτου, 8 και ουκ ισχυσεν, contra o dragão; e o dragão guerreou, e os anjos dele, e não tinha-força,

ουδε τοπος εὑρεθη αυτω ετι ἐν τω ουρανω. 9 Και εβληθη ὁ δρακων ὁ μεγας, nem ³lugar ²foi-achado ^{4} para-ele ^{1} mais em o céu. E foi-jogado o dragão, o grande,

ὁ οφις ὁ αρχαιος, ὁ καλουμενος Δ ιαβολος και Σ ατανας, ὁ πλανων την οικουμενην a cobra, a antiga, o chamado Caluniador e Satanás, o enganando a terra-habitada

ὄλην $\cdot$ εβληθη εἰς την γην, και οἱ αγγελοι αυτου μετ' αυτου εβληθησαν. 10 Και toda; foi-jogado para a terra, e os anjos dele ^{2} com ^{3} ele ^{1} foram-jogados. E

ηκουσα φωνην μεγαλην έν τω ουρανω λεγουσαν, "Aρτι εγενετο ή σωτηρια και ή ouvi uma- ^{2} voz ^{1} grande em o céu dizendo, "Agora chegou a salvação e o

δυναμις και ή βασιλεια του Θεου ήμων και ή εξουσια του Xριστου αυτου, ὅτι poder, a-saber o reino de ^{2} Deus ^{1} nosso e a autoridade do Cristo dEle, porque

κατεβληθη ὁ κατηγορος των αδελφων ήμων, ὁ κατηγορων αυτων ενωπιον του Θεου jogou-para-baixo o acusador dos ²irmãos ¹nossos, o acusando eles perante o ²Deus

ἡμων ἡμερας και νυκτος. 11 Και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αἷμα του Αρνιου και ^{1} nosso dia e noite. E eles venceram ele por o sangue do Cordeiro e

δια τον λογον της μαρτυριας αυτων, και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου. por a palavra do testemunho deles, e não amaram as vidas deles até morte.

12 Δια τουτο ευφραινεσθε, οἱ ουρανοι, και οἱ ἐν αυτοις σκηνουντες! Ουαι τη γη και Por isso exultai, ό céus, sim, os ^{2} em ^{3} eles ^{1} habitando! Ai à terra e

τη θαλασση! ὅτι κατέβη ὁ διαβολος προς ὑμας, ϵ χων θυμον μ ϵ γαν, ϵ ιδως ὅτι ao mar! Porque ^{3} desceu ^{10} ^{2} diabo até vós tendo ^{2} fúria, ^{1} grande sabendo que

ολιγον καιρον $\epsilon \chi \epsilon \iota$." ²pouco ³tempo ¹tem."

[Satanás persegue a mulher]

13 Και ὅτ ϵ ειδ ϵ ν ὁ δρακων ὅτι ϵ βληθη ϵ ἰς την γην, ϵ διωξ ϵ ν την γυναικα ήτις E quando ^{3} viu ^{1} o ^{2} dragão que havia-sido-lançado para a terra, perseguiu a mulher, a-qual

ετεκεν τον αρρενα. 14 Και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου, deu-à-luz o varão. E foram-dadas à mulher duas asas da águia, a grande,

ἵνα πετηται εἰς την ερημον εἰς τον τοπον αυτης, ὅπως τρεφηται εκει para-que ela-voasse para o ermo até o lugar dela, para-que seja-nutrida ali

καιρον και καιρους και ήμισυ καιρου, απο προσωπου του οφεως. 15 Kαι εβαλεν $\dot{\delta}$ um-tempo e tempos e metade de-tempo afastada de-face da cobra. E^{3} expeliu ^{1} a

οφις ϵ κ του στοματος αυτου όπισω της γυναικος ὕδωρ ώς ποταμον, ϵ να αυτην ϵ^2 cobra de a boca dela atrás da mulher água como um-rio, para-que ϵ^2 ela

ποταμοφορητον ποιηση. 16 Και εβοηθησεν ή γη τη γυναικι, και ηνοιξεν ή γη ^{3} ser-levada-pela-torrente ^{1} fizesse. E ^{3} ajudou ^{1} a ^{2} terra a mulher, e ^{3} abriu ^{1} a ^{2} terra

το στομα αυτης και κατέπιεν τον ποταμον $"ον εβαλεν δ δρακων εκ του στοματος αυτου. a boca dela e engoliu o rio, o-qual <math>"ext{3}$ expeliu $"ext{1}$ 0 $"ext{2}$ 0 dragão de a boca dele.

17 Και ωργισθη ὁ δρακων επι τη γυναικι, και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των Ε ^{3} ficou-furioso ^{1} o ^{2} dragão sobre a mulher, e saiu para-fazer guerra contra os

λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του Θ εου και εχοντων demais da descendência dela, os guardando os mandamentos do Deus e mantendo

την μαρτυριαν Ιησου.

o testemunho de-Jesus.

[Várias vinhetas] [A fera do mar]

13.1 Και ϵ σταθην ϵ πι την αμμον της θαλασσης. Και ϵ ιδον ϵ κ της θαλασσης Θηριον E eu-estava-em-pé sobre a praia do mar. E vi ^{3} de ^{4} o ^{5} mar ^{1} uma-fera

αναβαινον, εχον κερατα δεκα και κεφαλας έπτα, και επι των κερατων αυτου δεκα ^{2} subindo, tendo ^{2} chifres ^{1} dez e ^{2} cabeças ^{1} sete, e sobre os chifres dele dez

διαδηματα, και ϵ πι τας κ ϵ φαλας αυτου ονοματα βλασφημιας. 2 Και το Θηριον δ ϵ ιδον diademas, e sobre as cabeças dele nomes de-blasfêmia. E a fera a-qual vi

ην ὅμοιον παρδαλει και οἱ ποδες αυτου ώς αρκου και το στομα αυτου ώς στομα era semelhante a-leopardo e as patas dela como de-urso e a boca dela como boca

λεοντος. Και εδωκεν αυτω ὁ δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και de-leão. E ^{3} deu ^{4} a-ela ^{1} o ^{2} dragão o poder dele e o trono dele e

εξουσιαν μεγαλην. 3 Και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ώσει εσφαγμενην είς θανατον, ^{2} autoridade ^{1} grande. E uma de as cabeças dela como-que massacrada até morte,

και ή πληγη του θανατου αυτου ϵ θεραπευθη. Και ϵ θαυμασεν ὅλη ἡ γη οπισω e a ferida de morte dela foi-curada. E ^{4} maravilhou-se ^{1} toda ^{2} a ^{3} terra atrás του Θηριου.

da fera.

04 Και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω Θηριω· και Ε prostraram-se ao dragão, o tendo-dado a autoridade à fera; e

προσεκυνησαν τω Θηριω, λ εγοντες, "Τίς ὅμοιος τω Θηριω?" και "Τίς δυνατος prostraram-se à fera dizendo, "Quem semelhante à fera?" e "Quem capaz

πολεμησαι μετ' αυτου?" 5 Και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν, de-guerrear contra ela?" E foi-dada a-ela boca falando grandezas e blasfêmia,

και ϵ δοθη αυτω ϵ ξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο. 6 Και ηνοιξεν e foi-dada a-ela autoridade ^{2} guerra ^{1} de-fazer ^{5} meses ^{3} quarenta ^{4} dois. E ela-abriu

το στομα αυτου εἰς βλασφημιαν προς τον Θεον, βλασφημησαι το ονομα αυτου και την a boca dela em blasfêmia contra o Deus, para-blasfemar o nome dEle e o

σκηνην αυτου, τους έν τω ουρανω σκηνουντας. 7 Και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον tabernáculo dEle, os em o céu habitando. E foi-dado a-ela fazer guerra

μετα των άγιων και νικησαι αυτους. Και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην contra os santos e vencer eles. E foi-dado a-ela autoridade sobre cada tribo

και γλωσσαν και $\epsilon\theta$ νος. 8 Και προσκυνησουσιν αυτω παντες οἱ κατοικουντες ϵ πι e língua e etnia. E prostraram-se a-ela todos os habitantes sobre

της γης, $\dot{\omega}\nu$ οὐ γεγραπται το ονομα έν τω Bιβλιω της Zωης του Aρνιου a terra, de-quem não foi-escrito o nome em o Livro da Vida do Cordeiro,

του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου.

- o massacrado desde fundação de-mundo.
- **09** Εἰ τις $\epsilon \chi \epsilon$ ι ους, ακουσατω. 10 Εἰ τις $\epsilon \chi \epsilon$ ι αιχμαλωσιαν, ὑπαγ ϵ ι· ϵ ἰ τις Se alguém tem ouvido, que-ouça. Se alguém tem cativeiro, ele-vai-embora; se alguém
  - έν μαχαιρα αποκτενει, δει αυτον έν μαχαιρα αποκτανθηναι. Ω δε εστιν α com α espada α matar, é-necessário ele α espada α espada
  - ἡ ὑπομονη και ἡ πιστις των ἁγιων. a perseverança e a fé dos santos.

[A fera da terra]

11 Και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης, και ειχεν κερατα δυο ὅμοια αρνιω Ε vi outra fera subindo de a terra, e tinha ^{2} chifres ^{1} dois semelhante a-cordeiro

και ϵ λαλ ϵ ι ώς δρακων. 12 Και την ϵ ξουσιαν του πρωτου Θηριου πασαν ποι ϵ ι e falava como dragão. E ^{3} a ^{4} autoridade ^{5} da ^{6} primeira ^{7} Fera ^{2} toda ^{1} exercita

 ϵ νωπιον αυτου, και ϵ ποι ϵ ι την γην και τους ϵ ν αυτη κατοικουντας ϵ να προσκυνησωσιν perante ela, e fazia ϵ^2 a ϵ^3 terra ϵ^4 e ϵ^5 os ϵ^6 em ϵ^7 ela ϵ^8 habitando ϵ^1 com-que adorassem

το Θηριον το πρωτον, οὖ ϵ θ ϵ ραπ ϵ υθη ἡ πληγη του θανατου αυτου. 13 Και ποι ϵ ι a Fera, a primeira, de-quem foi-curada a ferida da morte dela. E faz

σημεια μεγαλα, και πυρ ίνα έκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον ^{2} sinais ^{1} grandes, inclusive ^{2} fogo ^{1} que ^{4} de ^{5} o ^{6} céu ^{3} desça sobre a terra perante

των ανθρωπων. 14 Kαι πλανα τους ϵ μους τους κατοικουντας ϵ πι της γης δια τα σημ ϵ ια os homens. ϵ engana os meus, os habitando sobre a terra, por os sinais

 $\ddot{\alpha}$ εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του Θηριου, λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης que foi-dado a-ela fazer perante a Fera, dizendo aos habitantes sobre a terra

ποιησαι ϵ ικονα τω θηριω δ ϵ ιχ ϵ ν την πληγην της μαχαιρας και ϵ ζησ ϵ ν. 15 Και fazerem uma-imagem à Fera, a-qual tinha a ferida de espada e viveu. E

 ϵ δοθη αυτω πνευμα δουναι τη ϵ ικονι του Θηριου, ἵνα και λαληση ή ϵ ικων foi-dado a-ela ^{2} fôlego ^{1} dar à imagem da Fera, para-que, inclusive, ^{5} falasse ^{1} a ^{2} imagem

του Θηριου και ποιηση ὅσοι ϵ αν μη προσκυνησωσιν τη ϵ ικονι του Θηριου ^{3} da ^{4} Fera e fizesse ^{2} quantos-quer ^{3} que ^{4} não ^{5} adorassem ^{6} a ^{7} imagem ^{8} da ^{9} Fera

ἵνα αποκτανθωσιν. 16 Και ποιει παντας—τους μικρους και τους μεγαλους, και τους ^{1} com-que fossem-mortos. E faz a-todos — os pequenos e os grandes, tanto os

πλουσιους και τους πτωχους, και τους ελευθερους και τους δουλους—ἴνα δωσιν ricos como os pobres, tanto os livres como os escravos — que sejam-dados

αυτοις χαραγματα ϵ πι της χειρος αυτων της δεξιας η ϵ πι των μετωπων αυτων, 17 και a-eles marcas sobre a mão deles, a direita, ou sobre as testas deles, e

ἵνα μη_τις δυνηται αγορασαι ή πωλησαι εἰ μη δ εχων το χαραγμα, το ονομα του Θηριου que ninguém possa comprar ou vender se não o tendo a marca, o nome da Fera,

 $\mathring{\eta}$ τον αριθμον του ονοματος αυτου. 18 ${}^{^{\alpha}}\Omega\delta\epsilon$ $\mathring{\eta}$ σοφια ϵ στιν. ${}^{^{\alpha}}\Omega\delta\epsilon$ ${}^{^{\alpha}}$ νουν ου ο número do nome dela. Aqui ${}^{^{2}}$ a ${}^{^{3}}$ sabedoria ${}^{^{1}}$ há. O tendo entendimento

ψηφισατω τον αριθμον του Θηριου, αριθμος γαρ ανθρωπου ϵ στιν. que-calcule o número da Fera, ^{3} número ^{1} pois ^{4} de-homem ^{2} é.

Και ὁ αριθμος αυτου ϵ στιν χξς΄. Ε ο número dela é 666.

[O Cordeiro e os 144.000]

14.1 Και ειδον, και ιδου, Αρνιον έστηκος επι το Ορος Σιων, και μετ' αυτου ρμδ' E vi e oh, um-Cordeiro em-pé sobre o Monte Sião, e com Ele 144

χιλιαδες, εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του Πατρος αυτου γεγραμμενον $\epsilon \pi i$ mil. tendo o nome dEle e o nome do Pai dEle tendo-sido-escrito sobre

των μετωπων αυτων. 2 Και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου, ώς φωνην ύδατων πολλων, as testas deles. E ouvi um-sonido de o céu, como sonido de- ^{2} águas ^{1} muitas,

και ώς φωνην βροντης μεγαλης και ή φωνη ἣν ηκουσα ώς κιθαρωδων κιθαριζοντων e como sonido de-trovão forte; e o sonido que ouvi como harpistas harpeando

έν ταις κιθαραις αυτών. 3 Και αδουσιν ωδην καινην ενώπιον του θρονού και ενώπιον em as harpas deles. E cantam um-cântico novo perante o trono e perante

των τεσσαρων ζωων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την os quatro seres-viventes e os anciãos; e ninguém foi-capaz de-aprender o

ωδην ϵi_μ η αί ρμδ΄ χιλιαδες οἱ ηγορασμενοι απο της γης. 4 O $\hat{v}$ τοι εισιν οἱ cântico senão os 144 mil, os tendo-sido-redimidos de a terra. Estes são os-que

μετα γυναικών ουκ εμολυνθησαν, παρθενοι γαρ εισιν. Οὖτοι εισιν οἱ ^{3} com ^{4} mulheres, ^{1} não ^{2} foram-contaminados ^{7} virgens ^{5} pois ^{6} são. Estes são os

ακολουθουντες τω Αρνιω ὅπου αν ὑπαγη. Οὖτοι ὑπο Ιησου ηγορασθησαν απο seguindo o Cordeiro onde-quer que vá. Estes ^{2} por ^{3} Jesus ^{1} foram-redimidos dentre

των ανθρωπων, απαρχη τω $\Theta \epsilon \omega$ και τω Aρνιω. 5 Kαι $\dot{\epsilon}$ ν τω στοματι αυτων os homens, primícias para-o Deus e para-o Cordeiro. E em a boca deles

ουχ ϵ ύρ ϵ θη ψ ευδος, αμωμοι γαρ ϵ ισιν. não se-achou mentira, ^{3} irrepreensíveis ^{1} pois ^{2} são.

[três anjos]

06 Και ειδον αλλον αγγελον πετομενον έν μεσουρανηματι, εχοντα ευαγγελιον αιωνιον Ε vi outro anjo voando em meio-do-céu, tendo evangelho eterno

 ϵ υαγγελισασθαι τους καθημένους ϵ πι της γης, και ϵ πι παν ϵ θνος και φυλην και para-evangelizar os habitantes de a terra, a-saber, de cada etnia e tribo e

γλωσσαν και λαον, 7 λεγων έν φωνη μεγαλη, "Φοβηθητε τον Θεον και δοτε αυτω língua e povo, dizendo em voz grande, "Temei o Deus e dai a-Ele

δοξαν, ὅτι ηλθ ϵ ν ἡ ὥρα της κρισ ϵ ως αυτου, και προσκυνησατ ϵ τω ποιησαντι τον ουρανον glória, porque chegou a hora do julgar dEle, e prostrai-vos ao fazedor do céu

- και την γην και την θαλασσαν και πηγας ύδατων." e da terra e do mar e fontes de-águas."
- 08 Και αλλος αγγελος δευτερος ηκολουθησεν, λεγων, "Επεσεν επεσεν Βαβυλων ή μεγαλη. outro anjo, um-segundo, seguiu dizendo, "Caiu, caiu Babilônia, a grande! Εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικέν παντα τα εθνη." ⁶De ⁷o ⁸vinho ⁹do ¹⁰furor ¹¹da ¹²fornicação ¹³dela ¹fez-⁵beber ²todas ³as ⁴nações."
- 09 Και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις, λεγων έν φωνη μεγαλη, "Εί τις eles, dizendo em ²voz ¹grande, "Se alguém outro anjo, um-terceiro, seguiu προσκυνει το Θηριον και την εικονα αυτου, και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου Fera e a imagem dela, e receber marca sobre a αυτου ή επι την χειρα αυτου, 10 και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του Θεου, dele ou sobre a mão dele, ²mesmo ¹esse beberá de o vinho da fúria do Deus, ακρατου έν τω ποτηριω της οργης αυτου. Και βασανισθησεται του κεκερασμενου o tendo-sido-mexido não-diluído em o cálice da ira dEle. E serão-atormentados έν πυρι και θειω ενωπιον των άγιων αγγελων και ενωπιον του Αρνιου. 11 Και δ καπνος com fogo e enxofre perante os santos anjos e perante o Cordeiro. του βασανισμου αυτων είς αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ήμερας tormento deles para séculos de-séculos ascende; e não têm descanso de-dia και νυκτος, οἱ προσκυνουντες το Θηριον και την εικονα αυτου, και εἰ τις e de-noite, os adorando a Fera e a imagem dela, e se alguém recebe το χαραγμα του ονοματος αυτου."
  - a marca do nome
- ύπομονη των άγιων εστιν, ὧδε οἱ τηρουντες τας εντολας του Θεου και Aqui a perseverança dos santos está, aqui os quardando os mandamentos do Deus e την πιστιν Ιησου. 13 Και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης μοι, fé de-Jesus. E ouvi uma-voz de o céu dizendo a-mim, "Escreve:

οί νεκροι οί έν Κυριω αποθνησκοντες απ' αρτι,' λεγει ναι το Πνευμα, 'Bem-aventurados os mortos os em Senhor morrendo desde agora,' diz sim o Espírito,

αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων, τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ' αυτων." 'para-que descansem de os labores deles. 2as 1e obras deles seguem com eles'." [a terra é ceifada]

14 Και ειδον, και ιδου, νεφελη λευκη, και επι την νεφελην καθημενον oh, uma-nuvem branca, e sobre a nuvem ⁴sentado, ¹um-semelhante Ε

ນໂຜ ανθρωπου, εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν, και έν τη χειρι ^{2} a-um-filho ^{3} de-homem tendo sobre a cabeça dele uma-coroa de-ouro, e em a mão

αυτου δρεπανον οξυ. 15 Και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων έν φωνη dele uma-foice afiada. Ε outro anjo saiu de o templo clamando em ²voz

μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης, "Πεμψον το δρεπανον σου και θερισον, ὅτι ¹grande ao assentado sobre a nuvem, "Mete a ²foice ¹tua e ceifa, pois

ηλθεν ή ώρα θερισαι, ότι εξηρανθη ό θερισμος της γης." 16 Και εβαλεν ό καθημενος chegou a hora de-ceifar, porque secou-se a ceifa da terra." E ⁶moveu ¹o ²assentado

- επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην, και εθερισθη ή γη. ³sobre ⁴a ⁵nuvem a foice dele sobre a terra, e ceifou a terra.
- 17 Και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του έν τω ουρανω, εχων και αυτος E outro anjo saiu de o templo, o em o céu, tendo também ele

δρεπανον οξυ. 18 Και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου, εχων εξουσιαν uma-foice afiada. E outro anjo saiu de o altar, tendo autoridade

 ϵ πι του πυρος, και ϵ φωνησ ϵ ν κραυγη μ ϵ γαλη τω ϵ χοντι το δρ ϵ πανον το οξυ, λ ϵ γων, sobre o fogo, e clamou com- ^{2} brado ^{1} grande ao tendo a foice, a afiada, dizendo,

"Πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης, ὅτι "Mete ^{2} tua ^{1} a foice, a afiada, e colhe os cachos da videira da terra, porque

ηκμασαν αἱ σταφυλαι αυτης. 19 Και ϵ βαλ ϵ ν ὁ αγγ ϵ λος το δρ ϵ πανον αυτου ϵ ἰς την estão-maduras as uvas dela. E ³meteu ¹o ²anjo a foice dele em a

γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης, και εβαλεν είς την ληνον του θυμου του terra e colheu a videira da terra, e jogou para-dentro do lagar da fúria do

Θεου τον μεγαν. 20 Και επατηθη ἡ ληνος εξωθεν της πολεως, και εξηλθεν αἷμα Deus, o grande [lagar]. E ³foi-pisado ¹o ²lagar fora da cidade, e saiu sangue

 ϵ κ της ληνου αχρι των χαλινων των ἵππων, απο σταδιων χιλιων ϵ ξακοσιων. de o lagar até os freios dos cavalos, por estádios mil seiscentos. [Agora as taças!]

15.1 Και ειδον αλλο σημειον έν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον· αγγελους έπτα εχοντας Ε vi outro sinal em o céu, grande e maravilhoso; ²anjos ¹sete tendo

πληγας έπτα τας εσχατας, ὅτι ἐν αυταις ετελεσθη ὁ θυμος του Θεου. ^{4} pragas, ^{3} sete ^{1} as ^{2} últimas pois em elas ^{5} ficou-completa ^{1} a ^{2} fúria ^{3} do ^{4} Deus. [O cântico dos vitoriosos]

02 Και ειδον ώς θαλασσαν ὑαλινην μεμιγμενην πυρι, και τους νικωντας εκ του E vi como um-mar de-vidro tendo-sido-misturado com-fogo, e os triunfando de a

Θηριου και ϵ κ της ϵ ικονος αυτου και ϵ κ του αριθμου του ονοματος αυτου, ϵ στωτας ϵ πι την Fera e de a imagem dela e de o número do nome dela, em-pé sobre o

θαλασσαν την ὑαλινην, εχοντας κιθαρας του Θεου. $3~{\rm K}$ αι αδουσιν την ωδην $~{\rm M}$ ωυσεως, mar do vidro, tendo harpas do Deus. $~{\rm E}$ cantam o cântico de-Moises.

του δουλου του Θεου, και την ωδην του Αρνιου, λεγοντες, "Μεγαλα και θαυμαστα τα do escravo do Deus, e o cântico do Cordeiro, dizendo, "Grandes e maravilhosas as

 ϵ ργα σου, Κυρι ϵ ὁ Θ ϵ ος ὁ Παντοκρατωρ! Δικαιαι και αληθιναι αἱ όδοι σου, ^{2} obras, ^{1} tuas ^{4} Senhor ^{3} ό Deus, o Todo-poderoso! Justos e verdadeiros os ^{2} caminhos, ^{1} teus

ὁ Βασιλευς των εθνων! 4 Τίς οὐ μη φοβηθη σε, Κυριε, και δοξαση το ονομα σου? ό Rei das nações! Quem não não ^{2} temerá ^{1} te Senhor, e glorificará o ^{2} nome ^{1} teu?

Ότι μονος ἄγιος ϵ ἶ· ὅτι παντα τα ϵ θνη ήξουσιν και προσκυνησουσιν ϵ νωπιον σου· Pois único santo és; pois todas as nações virão e se-prostrarão perante ti;

ὅτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν." pois os ²justos-juizos ¹teus foram-manifestos."

[Os anjos são comissionados]

05 Και μετα ταυτα ειδον, και ηνοιγη δ ναος της σκηνης του μαρτυριου $\dot{\epsilon}$ ν τω E após estas-*coisas* olhei, e foi-aberto o santuário do tabernáculo do testemunho em o

ουρανω. 6 Και εξηλθον οἱ ἑπτα αγγελοι οἱ εχοντες τας ἑπτα πληγας εκ του ναου, céu. E sairam os sete anjos, os tendo as sete pragas, de o santuário,

οἳ ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη os-quais eram vestidos de-linho puro brilhante, e cingidos por os peitos

ζωνας χρυσας. 7 Και $\tilde{\epsilon}$ ν ϵ κ των τεσσαρων ζωων ϵ δωκ ϵ ν τοις $\tilde{\epsilon}$ πτα αγγ ϵ λοις com-cintos de-ouro. E um de os quatro seres-viventes deu aos sete anjos

έπτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του Θ εου του ζωντος εἰς τους αιωνας των sete taças de-ouro cheias da fúria do Deus, o vivendo para os séculos dos

αιωνων. 8 Και εγεμισθη δ ναος καπνου εκ της δοξης του Θεου και εκ της δυναμεως séculos. E encheu-se o santuário de-fumaça de a glória do Deus e de o poder

αυτου, και ουδεις ηδυνατο εισελθειν είς τον ναον αχρι τελεσθωσιν αί έπτα dEle, e ninguém foi-capaz de-entrar para o santuário até-que se-completassem as sete

πληγαι των αγγελων. $16.1~{\rm K}$ αι ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης pragas dos anjos. Ε ouvi uma- ^{2} voz ^{1} grande de o santuário dizendo

τοις $\dot{\epsilon}$ πτα αγγελοις, "Υπαγετε, εκχεατε τας φιαλας του θυμου του Θεου εἰς την γην." aos sete anjos, "Vão, despejai as taças da fúria do Deus em a terra." [A primeira taça]

02 Και απηλθεν ὁ πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου επι την γην, και εγενετο ξ λκος E foi-se o primeiro e despejou a taça dele sobre a terra, e apareceu úlcera

κακον και πονηρον ϵ ίς τους ανθρωπους τους ϵ χοντας το χαραγμα του Θηριου και τους feia e maligna em os homens, os tendo a marca da Fera e os

προσκυνουντας τη ϵ ικονι αυτου. adorando a imagem dela.

[A segunda taça]

03 Και ὁ δευτερος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εἰς την θαλασσαν, και εγενετο E o segundo anjo despejou a taça dele em o mar, e ficou

αἷμα ώς νεκρου· και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν ἐν τη θαλασση. sangue como de-morto; e cada alma vivente morreu em o mar. [A terceira taça]

04 Και ὁ τριτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου είς τους ποταμους και τας πηγας των E o terceiro anjo despejou a taça dele em os rios e as fontes das

ύδατων, και ϵ γ ϵ ν ϵ το αἷμα. 5 Και ηκουσα του αγγ ϵ λου των ὑδατων λ ϵ γοντος, "Δικαιος ϵ ἷ, águas, e ficou sangue. E ouvi o anjo das águas dizendo, "Justo és,

ὁ ων και ὁ ην, ὁ Ὁσιος, ὅτι ταυτα ϵ κρινας. ϵ Ότι αἷμα άγιων o sendo e o que-era, o Santo, porque ϵ estas-coisas ϵ julgaste. Porque ϵ sangue ϵ de-santos

και προφητων $\epsilon \xi \epsilon \chi \epsilon \alpha \nu$, και αἷμα αυτοις $\epsilon \delta \omega$ κας πι $\epsilon \iota \nu$. Αξιοι $\epsilon \iota \sigma \iota \nu$." $\epsilon ^{4}$ e ^{5} de-profetas, ^{1} derramaram e ^{2} sangue ^{3} a-eles ^{1} deste para-beber. ^{2} Merecedores ^{1} são!"

7 Και ηκουσα του θυσιαστηριου $\lambda \epsilon \gamma$ οντος, "Ναι, Κυρι ϵ δ Θ ϵ ος δ Παντοκρατωρ, Ε ouvi ²do ³altar ¹um-dizendo, "Sim, ²Senhor ¹δ Deus, ο Todo-poderoso!

αληθιναι και δικαιαι αί κρισεις σου." verdadeiros e justos os ²julgares ¹Teus."

[A quarta taça]

08 Και ὁ τεταρτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ήλιον, και εδοθη αυτω E o quarto anjo despejou a taça dele sobre o sol, e foi-dado a-ele

καυματισαι τους ανθρωπους έν πυρι. 9 Και εκαυματισθησαν οἱ ανθρωποι καυμα queimar os homens com fogo. E ^{3} foram-queimados ^{1} os ^{2} homens com-queimadura

μεγα, και εβλασφημησαν οἱ ανθρωποι το ονομα του Θεου του εχοντος εξουσιαν επι severa, e ^{3} blasfemaram ^{1} os ^{2} homens o nome do Deus, o tendo autoridade sobre

τας πληγας ταυτας. Και οὐ μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν. as pragas estas. E não se-arrependeram para-dar ^{2} a-Ele ^{1} glória.

[A quinta taça]

10 Και ὁ πεμπτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του Θηριου, και E o quinto anjo despejou a taça dele sobre o trono da Fera e

 ϵ γενετο ή βασιλεια αυτου εσκοτωμενη· και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου. ^{4} ficou ^{1} o ^{2} reino ^{3} dele escurecido; e roeram as línguas deles de a dor.

11 Και εβλασφημησαν τον Θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των έλκων E blasfemaram o Deus do céu por as dores deles e por as úlceras

αυτων. Και οὖ μετενοησαν εκ των εργων αυτων. deles. E não se-arrependeram de as obras deles. [A sexta taça]

12 Και ὁ ἕκτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν Ευφρατην, E o sexto anjo despejou a taça dele sobre o rio, o grande Eufrates,

και εξηρανθη το ὕδωρ αυτου, ἵνα ετοιμασθη ή όδος των βασιλεων των απο e secou-se a água dele, para-que se-preparasse o caminho dos reis, os de

ανατολων ἡλιου. 13 Και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του nascente de-sol. E vi de a boca do dragão e de a boca da

Θηριου και εκ του στοματος του Ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ώς βατραχοι. Fera e de a boca do Falso-profeta ^{2} espíritos ^{1} três imundos, como rãs.

14 Εισιν γαρ πνευματα δαιμονων ποιουντα σημεία, $\ddot{\alpha}$ εκπορευεται επι τους βασιλείς ^{2} São ^{1} pois espíritos de-demônios operando sinais, os-quais vão-embora até os reis

της οικουμένης ὅλης, συναγαγειν αυτους εἰς τον πολέμον της ἡμέρας έκεινης της da terra-habitada toda, para-juntar eles para a batalha do dia aquele, do

μεγαλης του Θεου του Παντοκρατορος. 15 ("Ιδου, ερχομαι ώς κλεπτης. Μακαριος grande do Deus, do Todo-poderoso. ("Atenção, venho como ladrão. Bem-aventurado

ὁ γρηγορων και τηρων τα ἱματια αυτου, ἵνα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν ο vigiando e guardando as vestes dele, para-que não ^{2} nú ^{1} perambule e eles-vejam

την ασχημοσυνην αυτου.") 16 Kαι συνηγαγεν αυτους ϵ ίς τον τοπον τον καλουμενον a vergonha dele.") E ele-ajuntou eles para o lugar, o chamado

Έβραιστι Αρμαγ ϵ δων. em-hebraico, Armagedom.

[A sétima taça]

17 Και ὁ ἔβδομος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εἰς τον αερα, και εξηλθεν φωνη Ε o sétimo anjo despejou a taça dele em o ár, e saiu uma-voz

εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωναι και σεισμος εγενετο μεγας, οἷος houve relâmpagos e trovões e sonidos, e ^{2} um-terremoto ^{1} houve tremendo, tal-qual

ουκ $\epsilon \gamma \epsilon \nu \epsilon \tau$ ο αφ' οὖ οἱ ανθρωποι $\epsilon \gamma \epsilon \nu$ οντο $\epsilon \pi$ ι της $\epsilon \gamma$ ης, τηλικουτος σ ϵ ισμος, οὕτως não houve desde que os homens existiram sobre a terra, tamanho terremoto, tão

μεγας. 19 Και εγενετο ἡ πολις ἡ μεγαλη εἰς τρια μερη, και αἱ πολεις των εθνων επεσον. grande! E ^{5} ficou ^{1} a ^{2} cidade, ^{3} a ^{4} grande, em três partes, e as cidades das nações ruíram.

Και Βαβυλων ἡ μεγαλη εμνησθη ενωπιον του Θεου, δουναι αυτη το ποτηριον του Ε Babilônia, a grande, foi-lembrada perante o Deus, para-dar a-ela o cálice do

οινου του θυμου της οργης αυτου. 20 Kαι πασα νησος εφυγεν, και ορη ουχ εύρεθησαν. vinho da fúria da ira dEle. E cada ilha fugiu, e montes não foram-achados.

21 Και χαλαζα μεγαλη, ώς ταλαντιαια, καταβαινει εκ του ουρανου επι τους Ε granizo monstro, como peso-de-talento, cai de o céu sobre os

ανθρωπους. Και εβλασφημησαν οἱ ανθρωποι τον Θεον εκ της πληγης της χαλαζης, homens. E ³blasfemaram ¹os ²homens o Deus por a praga do granizo,

ὅτι μ εγαλη εστιν ἡ πληγη αυτης σφοδρα. porque ^{5} grande ^{4} é ^{1} a ^{2} praga ^{3} dele em-extremo.

[A respeito de Babilônia]

17.1 Και ηλθεν εἷς εκ των έπτα αγγελων των εχοντων τας έπτα φιαλας και ελαλησεν Ε veio um de os sete anjos, dos tendo as sete taças, e falou

μετ'_εμου, λεγων, "Δευρο, δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης comigo dizendo, "Vem, mostrarei a-ti o julgamento da prostituta, da grande, da assentada

 ϵ πι των ὑδατων των πολλων, 2 $\mu\epsilon\theta$ ' ἡς ϵ πορνευσαν οἱ βασιλεις της γης, και sobre as águas, as muitas, com quem ^{5} fornicaram ^{1} os ^{2} reis ^{3} da ^{4} terra; e

 ϵ μ ϵ θυσθησαν οἱ κατοικουντ ϵ ς την γην ϵ κ του οινου της πορν ϵ ιας αυτης." ^{5} ficaram-embriagados ^{1} os ^{2} habitantes ^{3} da ^{4} terra de o vinho da fornicação dela." [uma mulher e uma fera]

03 Και απηνεγκεν με εἰς ερημον ἐν πνευματι. Και ειδον γυναικα καθημενην επι Ε ele-levou me para um-ermo em espírito. Ε vi uma-mulher sentada sobre

θηριον κοκκινον γεμον ονοματων βλασφημιας, εχον κεφαλας ξ πτα και κερατα δεκα. uma-fera escarlate, cheia de-nomes de-blasfêmia, tendo ξ cabeças ξ sete e ξ chifres dez.

4 Και ἡ γυνη ἦν περιβεβλημενη πορφυραν και κοκκινον, κεχρυσωμενη χρυσω και Ε a mulher estava vestida de-púrpura e escarlate, adornada com-ouro e

λιθω τιμιω και μαργαριταις, εχουσα χρυσουν ποτηριον έν τη χειρι αυτης γεμον pedra preciosa e pérolas, tendo ^{2} de-ouro ^{1} cálice em a mão dela cheio

βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης. $5~\mathrm{Ka}$ ι επι το μετωπον αυτης de-abominações e as imundices da fornicação dela. E sobre a testa dela

ονομα γεγραμμενον μυστηριον, $B\alpha\beta$ υλων ή μεγαλη, ή μητηρ των πορνων και των nome escrito: mistério, ³Babilônia, ¹a ²grande a mãe das prostitutes e das

βδελυγματων της γης. 6 Και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αΐματος των άγιων, και abominações da terra. E vi a mulher embriagada de o sangue dos santos, e εκ του αΐματος των μαρτυρων Ιησου. Και εθαυμασα, ιδων αυτην, θαυμα de o sangue dos mártires de-Jesus. E ^{3} fiquei-admirado ^{1} vendo ^{2} ela com- ^{2} admiração μεγα. ^{1} grande.

[a visão é explicada]

07 Και ειπεν μοι ὁ αγγελος, "Δια τί εθαυμασας? Εγω σοι ερω το μυστηριον της E ³disse ⁴a-mim ¹o ²anjo, "Por que ficaste-admirado? Eu ²a-ti ¹direi o mistério da γυναικος και του Θηριου του βασταζοντος αυτην, του εχοντος τας έπτα κεφαλας και τα mulher e da Fera, a carregando ela, a tendo as sete cabeças e os δεκα κερατα. 8 Το Θηριον ο ειδες ήν, και ουκ εστιν, και μελλει αναβαινειν εκ της dez chifres. A Fera que viste foi, e não é, e está-para subir Αβυσσου και είς απωλειαν ύπαγειν. Και θαυμασονται οί κατοικουντες επι Abismo e ²para ³perdição ¹prosseguir. E ⁶fiacarão-maravilhados, ¹os ²habitantes ³sobre της γης, ὧν οὐ γεγραπται τα ονοματα επι το Βιβλιον της Ζωης απο καταβολης ⁴a ⁵terra cujos ³não ⁴escritos ¹os ²nomes sobre o Livro da Vida desde fundação κοσμου, βλεποντες το Θηριον ὅτι ἦν, και ουκ εστιν, και παρεσται. 9 Ὠδε ὁ νους de-mundo, vendo a Fera que foi, e não é, e estará-presente. Aqui a mente, ό εχων σοφιαν. Αί έπτα κεφαλαι έπτα ορη εισιν ὅπου ἡ γυνη καθηται a tendo sabedoria. As sete cabeças ² sete ³ montes ¹ são onde a mulher se-assenta sobre αυτων. 10 Και βασιλεις έπτα εισιν. Οἱ πεντε επεσαν, ὁ εἶς εστιν, ὁ αλλος ουπω ³reis ²sete ¹existem. Os cinco caíram, o um é, o outro ainda-não eles. ηλθεν. Και ὅταν ελθη, ολιγον αυτον δ∈ι μειναι. 11 Και το Θηριον veio. E quando-quer que-venha, ⁴um-pouco ¹ele ²tem-que ³permanecer. E a Fera ο ήν, και ουκ εστιν, και αύτος ογδοος εστιν, και εκ των έπτα εστιν, και είς απωλειαν que foi, e não é, aliás <u>ela</u> ²oitava, ¹é e ²de ³os ⁴sete, ¹é e ²para ³perdição ύπαγει. 12 Και τα δεκα κερατα ἃ ειδες δεκα βασιλεις εισιν οἵτινες βασιλειαν ουπω E os dez chifres que viste. ²dez ³reis, ¹são os-quais ³reino, ¹ainda-não ϵ λαβον, αλλ' ϵ ξουσιαν ώς βασιλ ϵ ις μιαν ώραν λαμβανουσιν μ ϵ τα του Θηριου. ^{2} receberam mas ^{2} autoridade ^{3} como ^{4} reis ^{5} por-uma ^{6} hora ^{1} recebem com a Fera.

13 Οὖτοι μιαν γνωμην εχουσιν, και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω Θηριω Estes ^{2} um ^{3} pensamento, ^{1} têm e ^{2} o ^{3} poder ^{4} e ^{5} a ^{6} autoridade ^{7} deles ^{8} à ^{9} Fera

διδοασιν. 14 Οὖτοι μετα του Αρνιου πολεμησουσιν, και το Αρνιον νικησει αυτους, ^{1} dão. Estes ^{2} contra ^{3} o ^{4} Cordeiro, ^{1} guerrearão e o Cordeiro vencerá eles,

ὅτι Κυριος κυριων εστιν και Βασιλευς βασιλεων και οἱ μετ' αυτου κλητοι και porque ^{2} Senhor ^{3} de-senhores ^{1} é e Rei de-reis; e os com Ele chamados e

εκλεκτοι και πιστοι." escolhidos e fieis."

15 Και λεγει μοι, "Τα ὕδατα ἃ ειδες, οὖ ἡ πορνη καθηται, λαοι και οχλοι Ε diz a-mim, "As águas que viste, onde a prostituta está-assentada, ^{2} povos ^{3} e ^{4} multidões

εισιν, και εθνη και γλωσσαι. 16 Και τα δεκα κερατα $\ddot{a}$ ειδες, και το Θηριον, ^{1} são e etnias e línguas. E os dez chifres que viste, também a Fera,

οὖτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμ ϵ νην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν estes odiarão a prostituta e ^{3} devastada, ^{1} farão ^{2} ela e ^{3} nua, ^{1} farão

αυτην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν $\dot{\epsilon}$ ν πυρι. 17 $\dot{O}$ γαρ ^{2} ela e ^{2} a ^{3} carne ^{4} dela, ^{1} comerão e ^{2} ela ^{1} queimarão com fogo. ^{2} O ^{1} porque

Θεος εδωκεν είς τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην Deus colocou em os corações deles fazer o propósito dEle, mesmo fazer propósito

μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω Θηριω αχρι τελεσθησονται δι λογοι único e entregar os reinos deles à Fera até serem-compridas as palavras

του Θεου. 18 Και ἡ γυνη ἣν ειδες εστιν ἡ πολις ἡ μεγαλη ἡ εχουσα βασιλειαν do Deus. E a mulher que viste é a cidade, a grande, a detendo reinado

επι των βασιλεων της γης." sobre os reis da terra."

[a queda dela é proclamada]

- $18.1~{\rm K}$ αι μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου, εχοντα Ε após estas-coisas vi outro anjo descendo de o céu, tendo
  - ϵ ξουσιαν μ ϵ γαλην, και ή γη ϵ φωτισθη ϵ κ της δοξης αυτου. 2 Και ϵ κραξ ϵ ν ϵ ν ϵ 2 autoridade, ϵ 1 grande e a terra foi-iluminada com o esplendor dele. ϵ 2 clamou com

ισχυρα φωνη, λεγων· "Επεσεν επεσεν Βαβυλων ή μεγαλη, και εγενετο κατοικητηριον poderosa voz, dizendo: "Caiu, caiu Babilônia, a grande! e tornou-se moradia

δαιμονων, και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου, και φυλακη παντος ορνεου de-demônios, a-saber, prisão de-cada espírito imundo, e prisão de-cada ave

ακαθαρτου και μεμισημένου. 3 Ότι $\,$ έκ του θυμου του οινου της πορνειας αυτης imunda $\,$ e detestável. Porque $\,$ ⁵de $\,$ ⁶o $\,$ ⁷furor $\,$ ⁸do $\,$ ⁹vinho $\,$ ¹⁰da $\,$ ¹¹prostituição $\,$ ¹²dela,

πεπωκεν παντα τα εθνη, και οἱ βασιλεις της γης μετ' αυτης επορνευσαν, και οἱ ^{4} tem-bebido ^{1} todas ^{2} as ^{3} nações e os reis da terra ^{2} com ^{3} ela, ^{1} fornicaram e os

εμποροι της γης ϵ κ της δυναμεως του στρηνους αυτης ϵ πλουτησαν." comerciantes da terra ^{2} por ^{3} a ^{4} intensidade ^{5} da ^{6} luxúria ^{7} dela ^{1} se-enriqueceram."

- $\mathbf{04}$ Και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν, "Εξελθετε έξ αυτης, ὁ λαος μου, ἵνα Ε ouvi outra voz de o céu dizendo: "Saí de ela, ó povo meu, para
  - μη συγκοινωνησητε ταις άμαρτιαις αυτης, και εκ των πληγων αυτης ΐνα μη λαβητε. não participardes dos pecados dela, e ^{4} de ^{5} as ^{6} pragas ^{7} dela ^{1} para ^{2} não ^{3} receberdes;
  - 5 Ότι ϵ κολληθησαν αυτης αἱ ἁμαρτιαι αχρι του ουρανου, και ϵ μνημον ϵ υσ ϵ ν ὁ Θ ϵ ος τα pois ^{4} acumularam-se ^{3} dela ^{1} os ^{2} pecados até o céu, e ^{3} lembrou-se ^{1} o ^{2} Deus das

αδικηματα αυτης. 6 Αποδοτε αυτη ώς και αυτη απεδωκεν ύμιν, και διπλωσατε iniqüidades dela. Dai a-ela como também ela deu a-vós; ^{3} mesmo ^{1} retribuí

αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης έν τω ποτηριω $\tilde{\omega}$ εκερασεν, κερασατε αυτη ²ela em-dobro conforme as obras dela; em o cálice em-que ela-misturou, misturai para-ela

διπλουν. 7 Όσα ϵ δοξασ ϵ ν ϵ αυτην και ϵ στρηνιασ ϵ ν, τοσουτον δοτ ϵ αυτη em-dobro. Quanto ela-glorificou a-si-própria e luxuriou-se, ϵ^3 esse-tanto ϵ^1 dai ϵ^2 lhe

βασανισμον και πενθος. ὅτι ἐν τη καρδια αυτης λεγει ὅτι ἙΚαθημαι βασιλισσα, de-tormento e pranto; porque em o coração dela diz (que) Estou-assentada como-rainha,

και χηρα ουκ ειμι, και πενθος οὐ μη ιδω. 8 Δ ια τουτο έν μια ἡμερα ήξουσιν αἱ πληγαι e viúva não sou, e pranto não não verei. Por isto em um dia virão as pragas

αυτης—θανατος, και πενθος, και λιμος. Και έν πυρι κατακαυθησεται, ὅτι ισχυρος dela — morte e pranto e fome — e com fogo será-consumida; porque forte

Κυριος ὁ Θεος ὁ κρινας αυτην. ^{2} Senhor ^{1} o Deus, o julgando ela.

[a queda dela é lamentada]

09 "Και κλαυσουσιν και κοψονται $\epsilon \pi$ ' αυτην οἱ βασιλείς της γης οἱ μετ' αυτης "Ε ^{5} chorarão ^{6} e ^{7} prantearão ^{8} sobre ^{9} ela, ^{1} os ^{2} reis ^{3} da ^{4} terra os com ela

πορνευσαντες και στρηνιασαντες, ὅταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης, 10 απο tendo-fornicado e tendo-luxuriado, quando virem a fumaça do incêndio dela,

μακροθεν έστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης, λεγοντες, Όυαι, ουαι, ή ^{3} longe ^{1} ficando por-causa do medo do tormento dela, dizendo, 'Ai, ai, ó

πολις ἡ μεγαλη Βαβυλων, ἡ πολις ἡ ισχυρα! Ότι μια ὥρα ηλθεν ἡ κρισις σου.' cidade, a grande Babiônia, ó cidade, a poderosa! Porque numa hora veio o ^{2} juizo ^{1} teu.'

11 "Και οἱ εμποροι της γης κλαυουσιν και πενθουσιν ϵ π' αυτη, ὅτι τον γομον "E os comerciantes da terra choram e lamentam sobre ela, porque ^{4} a ^{5} mercadoria

αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι· 12 γομον χρυσου και αργυρου, και λιθου τιμιου ^{6} deles ^{1} ninguém ^{3} compra ^{2} mais: mercadoria de-ouro e de-prata, e de-pedra preciosa

και μαργαριτου, και βυσσου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου, και παν e de-pérola, e de-linho-fino e de-púrpura e de-seda e de-escarlate; e cada

ξυλον θυινον, και παν σκευος ελεφαντινον, και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου madeira de-cidreira, e cada objeto de-marfim, e cada objeto de madeira preciosíssima,

και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου, 13 και κιναμωμον και θυμιαματα, και μυρον e de-bronze e de-ferro e de-mármore; e canela e incenso e mirra

και λιβανον, και οινον και ϵ λαιον, και σ ϵ μιδαλιν και σιτον, και κτηνη και προβατα, e perfume, e vinho e azeite e flor-de-farinha e trigo, e gado e ovelhas

και ἵππων και ῥαιδων, και σωματων και ψυχας ανθρωπων. 14 ('Και ἡ οπωρα της e cavalos e carros; e corpos e almas de-homens! ('Sim, o fruto do

επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου, και παντα τα λιπαρα και τα almejo da alma tua foi-se de ti, e todas as-coisas suntuosas e as-coisas

λαμπρα απωλετο απο σου, και ουκετι οὐ μη εὕρησεις αυτα.') 15 Οἱ εμποροι esplêndidas pereceram de ti, e não-mais não não acharás elas.') Os mercadores

τουτων, οἱ πλουτησαντες απ' αυτης, απο μακροθεν στησονται δια τον destas-coisas, os tendo-se-enriquecido com ela, ^{2} de ^{3} longe ^{1} ficarão por-causa do

φοβον του βασανισμου αυτης, κλαιοντές και πενθουντές 16 και λεγοντές, Όυαι, ουαι, medo do tormento dela, chorando e lamentando e dizendo, 'Ai, ai,

ή πολις ή μεγαλη, ή περιβεβλημενη βυσσινον, και πορφυρουν και κοκκινον, και ό cidade, a grande, a vestida de-linho-fino e de-púrpura e de-escalate, e

κεχρυσωμενη ἐν χρυσω και λιθω τιμιω και μαργαριταις! 17 Ὁτι μια ὥρα adornada com ouro e pedra preciosa e pérolas! Porque numa hora

ηρημωθη $\dot{o}$ τοσουτος πλουτος.' foi-assolada a ^{2} tamanha ^{1} rigueza.'

 $17^{\rm b}$ "Και πας κυβερνητης και πας δ επι των πλοιων πλεων και ναυται και "E cada piloto e cada um ²em ³os ⁴navios, ¹navegando tanto marinheiros como

ὅσοι την θαλασσαν ϵ ργαζονται, απο μακροθ ϵ ν ϵ στησαν 18 και ϵ κραζον, βλ ϵ ποντ ϵ ς τον quantos ϵ^2 ο mar, ϵ^3 trabalham de flonge floraram e clamavam, vendo a

καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες, 'Tίς ὁμοια τη πολει τη μεγαλη!' 19 Kai fumaça do incêndio dela, dizendo, 'Quem é-semelhante à cidade, a grande!'

 ϵ βαλον χουν ϵ πι τας κεφαλας αυτων και ϵ κραζον κλαιοντες και πενθουντες και jogaram poeira sobre as cabeças deles e clamavam, chorando e lamentando e

λεγοντες, Όυαι, ουαι, ή πολις ή μεγαλη, έν $\hat{\eta}$ επλουτησαν παντες οἱ εχοντες dizendo, 'Ai, ai, ó cidade, a grande, por qual enriqueceram-se todos os tendo

τα πλοια έν τη θαλασση ϵ κ της τιμιοτητος αυτης! Ότι μια ὥρα ηρημωθη.' os navios em o mar, por a opulência dela! Pois numa hora foi-assolada.' [a queda é definitiva]

20 Έυφραινου $\epsilon \pi$ ' αυτη, ουραν ϵ , και οἱ ἄγιοι και οἱ αποστολοι και οἱ προφηται, "Exulta sobre ela, céu, mesmo os santos e os apóstolos e os profetas,

ὅτι ϵ κριν ϵ ν ὁ Θ ϵ ος το κριμα ὑμων ϵ ξ αυτης!" $21~\mathrm{K}$ αι ηρ ϵ ν ϵ ἷς αγγ ϵ λος porque ^{3} promulgou ^{1} o ^{2} Deus o ^{2} iuizo ^{1} vosso contra ela!" ϵ ^{4} levantou ^{1} um ^{2} anjo

ισχυρος λιθον ώς μυλον μεγαν και εβαλεν είς την θαλασσαν, λεγων, "Οὕτως ^{3} poderoso uma-pedra como mó grande e jogou em o mar dizendo, "Assim,

δρμηματι βληθησεται Βαβυλων ή μεγαλη πολις, και οὐ μη εὑρεθη ετι. 22 Kai violentamente, será-lançada Babilônia, a grande cidade, e não não se-achará mais. E

φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων οὐ μη ακουσθη $\dot{\epsilon}$ ν voz de-harpistas e de-músicos e de-flautistas e de-trombeteiros não não se-ouvirá em

σοι ϵ τι. Και πας τ ϵ χνιτης πασης τ ϵ χνης οὐ μη ϵ ύρ ϵ θη ϵ ν σοι ϵ τι. Και φωνη ti mais. E qualquer artífice de-qualquer arte não não se-achará em ti mais. E som

μυλου οὖ μη ακουσθη ἐν σοι ετι. 23 Και φως λυχνου οὖ μη φανη ἐν σοι ετι. de-mó não não se-ouvirá em ti mais. E luz de-candeia não não brilhará em ti mais.

Και φωνη νυμφιου και νυμφης οὐ μη ακουσθη $\dot{\epsilon}$ ν σοι $\dot{\epsilon}$ τι. Ότι οἱ $\dot{\epsilon}$ μποροι E voz de-noivo e de-noiva não não se-ouvirá em ti mais. Porque os mercadores

σου ησαν οἱ μεγιστανες της γης, ὅτι ἐν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα teus eram os magnatas da terra; porque por a ^{2} feitiçaria ^{1} tua ^{6} foram-enganadas ^{3} todas ^{4} as

 $\epsilon\theta$ νη. 24 Και $\dot{\epsilon}$ ν αυτη αἵματα προφητων και $\dot{\alpha}$ γιων $\dot{\epsilon}$ υρ $\epsilon\theta$ η, και παντων των ⁵nações. E em ela ²sangue ³de-profetas ⁴e ⁵de-santos, ¹se-achou e de-todos os

 ϵ σφαγμ ϵ νων ϵ πι της γης." tendo-sido-massacrados sobre a terra."

[sua queda celebrada]

19.1 Και μετα ταυτα ηκουσα ώς φωνην μεγαλην οχλου πολλου έν τω E após estas-coisas ouvi como-que uma- ^{2} voz ^{1} grande de-multidão tremendo em o

ουρανω, $\lambda \in \gamma$ οντων, "Αλληλουια! Ή σωτηρια και ή δυναμις και ή δοξα του Θεου ήμων! céu dizendo, "Aleluia! A salvação e o poder e a gloria do ^{2} Deus ^{1} nosso!

2 Ότι αληθιναι και δικαιαι αἱ κρισεις αυτου, ὅτι εκρινεν την πορνην την Porque verdadeiros e justos os julgamentos dEle, porque julgou a prostituta, a

μεγαλην ήτις διεφθειρεν την γην έν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το α $\hat{l}$ μα των grande, a-qual corrompeu a terra com a fornicação dela; e vingou o sangue dos

δουλων αυτου ϵ κ χ ϵ ιρος αυτης." 3 Και δ ϵ υτ ϵ ρον ϵ ιρηκ ϵ ν, "Αλληλουια! Και δ escravos dEle de mão dela." E uma-segunda-voz disse, "Aleluia! E a

καπνος αυτης αναβαινει εἰς τους αιωνας των αιωνων!" 4 Kαι επεσαν οἱ πρεσβυτεροι fumaça dela sobe ^{5} adentro ^{1} as ^{2} eras ^{3} das ^{4} eras!" E ^{10} caíram ^{1} os ^{2} anciãos,

οί εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζ ωα και προσεκυνησαν τω Θ εω τω ^{3} os ^{4} vinte ^{5} quatro, ^{6} e ^{7} os ^{8} quatro ^{9} seres-viventes e adoraram ao Deus, o

καθημένω επι του θρονου, λεγοντές, "Αμην! Αλληλουια!" 5 Και φωνη εκ του θρονου assentado sobre o trono, dizendo, "Amém! Aleluia!" E uma-voz ^{2} de ^{3} o ^{4} trono

 $\epsilon \xi \eta \lambda \theta \epsilon \nu$, $\lambda \epsilon \gamma o v \sigma \alpha$, " $A \iota \nu \epsilon \iota \tau \epsilon \tau o \nu \Theta \epsilon o \nu$ ήμων, παντες οἱ δουλοι αυτου και οἱ φοβουμενοι saiu dizendo, "Louvai o "Deus, nosso todos os escravos dEle e os tementes"

αυτον, οἱ μικροι και οἱ μεγαλοι!" a-Ele, os pequenos e os grandes!"

[As Bodas do Cordeiro]

06 Και ηκουσα ώς φωνην οχλου πολλου και ώς φωνην ὑδατων πολλων E ouvi como-que voz de-multidão tremenda e como-que sonido de- ^{2} águas ^{1} muitas

και ώς φωνην βροντων ισχυρων λεγοντας, "Αλληλουια! "Ότι εβασιλευσεν Κυριος e como-que sonido de-trovões fortes dizendo, "Aleluia! Porque ^{5} reinou ^{2} Senhor

δ Θεος ήμων, δ Παντοκρατωρ! 7 Χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν ^{1} ο ^{4} Deus, ^{3} nosso o Todopoderoso! Regozigemos e exultemos e demos a glória

αυτω, ὅτι ηλθ ϵ ν ὁ γαμος του Αρνιου, και ἡ γυνη αυτου ἡτοιμασ ϵ ν ϵ αυτην." a-Ele, porque chegou o casamento do Cordeiro, e a mulher dEle preparou a-si-própria."

8 Και ϵ δοθη αυτη ίνα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον, το γαρ βυσσινον Ε foi-dado a-ela que se-vestisse de-linho-fino brilhante e puro, ^{2} o ^{1} pois linho-fino

τα δικαιωματα των άγιων εστιν.

²os ³atos-justos ⁴dos ⁵santos ¹é.

- 09 Και λεγει μοι, "Γραψον 'Μακαριοι οἱ εἰς το δειπνον του γαμου του Ε ele-diz a-mim, "Escreve: 'Bemaventurados os ^{2} para ^{3} o ^{4} banquete ^{5} do ^{6} casamento ^{7} do
  - Αρνιου κεκλημενοι!" Και λεγει μοι, "Οὖτοι οἱ λογοι αληθινοι εισιν του Θεου." ^{8} Cordeiro ^{1} convidados'!" E diz a-mim, "Estas ^{2} as ^{3} palavras ^{4} verdadeiras ^{1} são do Deus."
  - 10 Και επέσα εμπροσθέν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω. Και λέγει μοι, ""Ορα E caí perante os pés dele para-adorar a-ele. E diz a-mim, "Oh
  - μη! Σ υνδουλος σου ϵ ιμι και των αδ ϵ λφων σου των ϵ χοντων την μαρτυριαν Iησου. não! ^{3} Conservo ^{2} teu ^{1} sou e dos ^{2} irmãos, ^{1} teus dos detendo o testemunho de-Jesus.
  - Tω Θεω προσκυνησον! ή γαρ μαρτυρια του Ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας." ^{2} Ao ^{3} Deus ^{1} adora! ^{2} O ^{1} pois testemunho de Jesus é o espírito da profecia." [A batalha de Armagedom]
- 11 Και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον, και ιδου, ἵππος λευκος, και ὁ καθημενος επ' Ε vi o céu aberto, e eis um-cavalo branco! Ε o assentado sobre
  - αυτον, καλουμένος Π ιστος και $A\lambda\eta\theta$ ινος, και $\dot{\epsilon}\nu$ δικαιοσυνη κρινέι και πολέμει. ele, chamado Fiel e Verdadeiro, tanto ^{4} com ^{5} justiça ^{1} julga ^{2} como ^{3} guerreia.
  - 12 Οἱ δ ϵ οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος, και ϵ πι την κ ϵ φαλην αυτου διαδηματα πολλα, ^{2} Os ^{1} ora olhos dEle chama de-fogo, e sobre a cabeça dEle diademas muitos,
  - εχων ονοματα γεγραμμενα, και ονομα γεγραμμενον δ ουδεις οιδεν εί μη αυτος, tendo nomes escritos, mais um-nome escrito que ninguém sabe se não Ele-mesmo.
  - 13 και περιβεβλημενος ίματιον βεβαμμενον αίματι, και καλειται το ονομα αυτου, E Ele-vestia veste tendo-sido-deitada em-sangue, e ^{4} se-chama, ^{1} o ^{2} nome ^{3} dEle
  - Ὁ Λογος του Θεου. 14 Και τα στρατευματα τα έν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι A Palavra do Deus. E os exércitos, os em o céu, seguiram Ele sobre
  - ἵπποις λευκοις, ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον. 15 Kαι εκ του στοματος αυτου cavalos brancos, vestidos em-linho-fino, branco, puro. E de a boca dEle
  - εκπορευεται ρομφαια διστομος οξεια, ίνα έν αυτη παταξη τα εθνη. Και sai uma-espada de-dois-gumes, afiada, para com ela ferir as nações. E
  - αυτος ποιμανει αυτους $\dot{\epsilon}\nu$ $\dot{\rho}\alpha\beta\delta\omega$ σιδηρα. Και αυτος πατει την ληνον του Ele-próprio pastoreará eles com vara de-ferro. E Ele-próprio pisoteia o lagar do
  - οινου του θυμου της οργης του Θεου του Παντοκρατορος. 16 Και εχει επι το $\hat{\iota}$ ματιον vinho do furor da ira do Deus, o Todo-poderoso. E Ele-tem em o manto
  - και ϵ πι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον· Βασιλευς βασιλεων και Κυριος e sobre a coxa dEle um-nome tendo-sido-escrito: Rei de-reis e Senhor

κυριων.

de-senhores.

17 Και ειδον ένα αγγελον έστωτα έν τω ήλιω· και εκραξεν φωνη μεγαλη, λεγων πασιν Ε vi um anjo em-pé em o sol; e bradou com-voz forte, dizendo a-todas τοις ορνεοις τοις πετομενοις έν μεσουρανηματι, "Δευτε συναχθητε είς το δειπνον το μεγα as aves, as voando por meio-de-céu, "Vinde, ajuntai-vos para a ceia, a grande,

του Θ εου, 18 ίνα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας do Deus, para comerdes carne de-reis e carne de-comandantes e carne

ισχυρων και σαρκας ἵππων και των καθημενων ϵ π' αυτων και σαρκας de-poderosos e carne de-cavalos, bem-como dos assentados sobre eles, a-saber, carne

παντων, $\epsilon \lambda \epsilon \upsilon \theta \epsilon \rho \omega \nu$ τε και δουλων, και μικρων τε και μεγαλων." de-todos, ²livres ¹tanto como escravos, e ²pequenos ¹tanto como grandes."

19 Και ειδον το Θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα Ε vi a Fera e os reis da terra e os exércitos deles ajuntados

ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ίππου και μετα του στρατευματος αυτου. para-fazer guerra contra o assentado sobre o cavalo e contra o exército dEle.

20 Και ϵ πιασθη το Θηριον, και μ ϵ τ' αυτου ὁ Ψ ϵ υδοπροφητης, ὁ ποιησας τα σημ ϵ ια Ε ^{3} foi-capturada, ^{1} a ^{2} Fera e ^{3} com ^{4} ela, ^{1} o ^{2} Falso-profeta o tendo-feito os sinais

 $\epsilon \nu \omega \pi$ ιον αυτου, $\dot{\epsilon} \nu$ οἷς $\epsilon \pi \lambda \alpha \nu \eta \sigma \epsilon \nu$ τους $\lambda \alpha \beta \sigma \nu \tau \alpha \zeta$ το χαραγμα του Θηριου και τους perante ela (por os-quais ele-enganou os tendo-recebido a marca da Fera e os

προσκυνουντας τη ϵ ικονι αυτου. $Z\omega \nu \tau \epsilon \varsigma \epsilon \beta \lambda \eta \theta \eta \sigma \alpha \nu$ οἱ δυο ϵ ἰς την λ ιμνην του tendo-adorado a imagem dela). ^{4} Vivos ^{3} foram-jogados ^{1} os ^{2} dois ^{9} adentro, ^{5} o ^{6} lago ^{7} de

πυρος την καιομένην έν θειω. $21~{\rm K}$ αι οἱ λοιποι απέκτανθησαν έν τη ρομφαια του ^{8} fogo o ardendo com enxofre. E os demais foram-mortos com a espada do

καθημένου επι του ίππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου. Και παντα τα ορνέα assentado sobre o cavalo, a saindo de a boca dEle. E todas as aves

εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων. se-empanturraram de as carnes deles.

[O Milênio] [Satanás amarrado]

20.1 Και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου, εχοντα την κλειν της Αβυσσου και Ε vi um-anjo descendo de o céu, tendo a chave do Abismo e

ἄλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου. 2 Και εκρατησεν τον δρακοντα, τον οφιν uma-cadeia tremenda sobre a mão dele. E ele-pegou o dragão, a serpente.

τον αρχαιον, ὅς ϵ στιν διαβολος και ὁ Σ ατανας, ὁ πλανων την οικουμ ϵ νην ὅλην, a antiga, que é um-diabo, a-saber, o Satanás, o enganando a terra-habitada toda,

και ϵ δησ ϵ ν αυτον χιλια ϵ τη· 3 και ϵ βαλ ϵ ν αυτον ϵ ίς την Aβυσσον και ϵ κλ ϵ ισ ϵ ν και ϵ amarrou ele mil anos; e lançou ele ϵ 3 adentro ϵ 4 adentro ϵ 5 transcou e

εσφραγισεν επανω αυτου ΐνα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη selou sobre ele, para-que não engane mais as nações até-que se-completem

τα χιλια ϵ τη. Και μ ϵ τα ταυτα δ ει αυτον λυθηναι μικρον χρονον. os mil anos. E após estas-*coisas* é-necessário ele ser-solto um-pequeno tempo. [Santos reinam]

04 Και ειδον θρονους, και εκαθισαν $\epsilon \pi$ ' αυτους, και κριμα ϵ δοθη αυτοις, και Ε vi tronos, e assentaram-se sobre eles, e o-julgar foi-entregue a-eles, também vi

τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν Ιησου και δια as almas dos tendo-sido-decapitados por-causa-de o testemunho de-Jesus e por-causa-de

τον λογον του Θεου, και οἵτινες οὐ προσεκυνησαν τω Θηριω ουτε τη εικονι a Palavra do Deus, a-saber, aqueles-que não adoraram a Fera nem a imagem

αυτου, και ουκ ϵ λαβον το χαραγμα ϵ πι το μ ϵ τωπον αυτων και ϵ πι την χ ϵ ιρα αυτων. dela, e não receberam a marca sobre a testa deles e sobre a mão deles.

Και ϵ ζησαν και ϵ βασιλ ϵ υσαν μ ϵ τα του Xριστου χιλια ϵ τη. 5 (Kαι οἱ λοιποι των ν ϵ κρων E viveram e reinaram com o Cristo mil anos. (E os demais dos mortos

ουκ ϵ ζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ϵ τη.) Αὕτη ἡ αναστασις ἡ πρωτη. não viveram até-que se-completassem os mil anos.) Esta a ressurreição, a primeira.

- 6 Μακαριος και άγιος ὁ εχων μερος ἐν τη αναστασει τη πρωτη. Επι τουτων Bemaventurado e santo o tendo parte em a ressurreição, a primeira. Sobre tais
- $\dot{\delta}$ δευτέρος θανατος ουκ έχει έξουσιαν, αλλ' έσονται $\dot{\delta}$ έρεις του Θέου και του Χριστου, a segunda morte não tem autoridade, mas serão sacerdotes do Deus e do Cristo,

και βασιλευσουσιν μετ' αυτου χιλια ετη.

e reinarão com Ele mil anos.

[a rebelião final]

- $\mathbf{07} \ \mathrm{Kai} \ \mathrm{\acute{o}ta} \nu$ τελεσθη τα χιλια έτη, λυθησεταί δ Σατανας εκ της φυλακης αυτου E quando se-completaram os mil anos, $\mathrm{^3ser\acute{a}-solto}$ $\mathrm{^1o} \ \mathrm{^2Satan\acute{a}s} \ \mathrm{de}$ a prisão dele,
  - 8 και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα έν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης, τον Γ ωγ e sairá para-enganar as nações, as em os quatro cantos da terra, o Gog

και τον Mαγωγ, συναγαγειν αυτους εἰς τον πολεμον, ὧν ὁ αριθμος ὡς ἡ αμμος της e o Magog, para-ajuntar elas para a guerra, cujo o número como a areia do

θαλασσης. 9 Kαι ανέβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν την παρεμβολην των mar. E subiram sobre a largura da terra e cercaram o arraial dos

άγιων και την πολιν την ηγαπημενην. Και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του Θεου santos, e a cidade, a amada. E desceu fogo de o céu a-partir do Deus,

και κατέφαγεν αυτους. 10 Και ὁ διαβολος, ὁ πλανων αυτους, εβληθη εἰς την e consumiu eles. E o diabo, o enganando eles, foi-lançado ^{7} adentro, ^{1} o

λιμνην του πυρος και θ ειου ὅπου και το Θηριον και ὁ Ψευδοπροφητης. Και ^{2} lago ^{3} do ^{4} fogo ^{5} e ^{6} enxofre onde também a Fera e o Falso-profeta. E

βασανισθησονται ήμερας και νυκτος εἰς τους αιωνας των αιωνων. serão-atormentados dia e noite para as eras das eras. [O Grande Trono Branco]

11 Και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ' αυτον, οὖ απο προσωπου Ε vi um- ^{2} trono ^{1} grande branco e o assentado sobre ele, ^{2} cujo ^{1} de rosto

 ϵ φυγ ϵ ν ή γη και ὁ ουρανος. Και τοπος ουχ ϵ ύρ ϵ θη αυτοις. 12 Και ϵ ιδον τους ν ϵ κρους, fugiram a terra ϵ ο céu. ϵ lugar não foi-achado para-eles. ϵ vi os mortos,

τους μεγαλους και τους μικρους, έστωτας ενωπιον του θρονου, και βιβλια ηνεωχθησαν. os grandes e os pequenos, em-pé perante o trono; e livros foram-abertos.

Και αλλο Bιβλιον ηνεωχθη, $\"{o}$ εστιν της Zωης. Και εκριθησαν οἱ νεκροι εκ E outro Livro foi-aberto, que $\acute{e}$ da Vida. E ^{3} foram-julgados ^{1} os ^{2} mortos por

των γεγραμμενων έν τοις βιβλιοις, κατα τα εργα αυτων. 13 Kαι εδωκεν ή θαλασσα as-coisas escritas em os livros, segundo as obras deles. E ³entregou ¹o ²mar

τους νεκρους τους έν αυτη, και ὁ Θανατος και ὁ "Αδης εδωκαν τους νεκρους τους έν os mortos, os em ele, e a Morte e o Hades entregaram os mortos, os em

αυτοις. Και εκριθησαν έκαστος κατα τα εργα αυτων. 14 Και ὁ Θανατος και ὁ "Αδης eles; e foram-julgados, cada-um segundo as obras deles. E a Morte e o Hades

 ϵ βληθησαν ϵ ἰς την λιμνην του πυρος. Οὖτος ὁ θανατος ὁ δ ϵ υτ ϵ ρος ϵ στιν, ἡ λιμνη foram-lançados ^{5} adentro ^{1} o ^{2} lago ^{3} do ^{4} fogo. Esta ^{2} a ^{3} morte, ^{4} a ^{5} segunda, ^{1} é o lago

του πυρος. 15 Και ϵ ί τις ουχ ϵ ύρ ϵ θη ϵ ν τη Bιβλω της Zωης γεγραμμενος, ϵ βληθη do fogo. E se alguém não foi-achado ^{2} em ^{3} o ^{4} Livro ^{5} da ^{6} Vida, ^{1} escrito foi-lançado

 ϵ ἰς την λιμνην του πυρος. ^{5} adentro ^{1} o ^{2} lago ^{3} do ^{4} fogo.

[Novo céu, nova terra]

21.1 Και ϵ ιδον ουρανον καινον και γην καινην, δ γαρ πρωτος ουρανος και ή πρωτη Ε vi um-céu novo e uma-terra nova, ^{2} o ^{1} pois primeiro céu e a primeira

γη παρηλθεν. Και ή θαλασσα ουκ εστιν ετι. 2 Και την πολιν την άγιαν, terra haviam-passado. E o mar não existe mais. E a cidade, a santa,

Ιερουσαλημ Καινην, ειδον καταβαινουσαν απο του Θεου εκ του ουρανου, Jerusalém Nova, vi descendo a-partir do Deus, de o céu,

ήτοιμασμενην ώς νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης. $3~{\rm K}$ αι ηκουσα tendo-sido-preparada como noiva tendo-sido-adornada para-o marido dela. $E~{\rm ouvi}$

φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης, 'Ίδου, $\dot{\eta}$ σκηνη του Θεου μετα των uma-voz grande de o céu dizendo, "Eis o tabernáculo do Deus com os

ανθρωπων, και σκηνωσει μετ' αυτων, και αυτοι λαος αυτου εσονται, και αυτος δ Θεος homens, e Ele-habitará com eles, e eles ^{2} povo ^{3} dEle ^{1} serão; sim, Ele-próprio, o Deus,

 ϵ σται μετ' αυτων. 4 Και ϵ ξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων, και δ θανατος estará com eles. E enxugará cada lágrima de os olhos deles, e a morte

ουκ εσται ετι, ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι, ὅτι τα não haverá mais, nem tristeza nem lamentação nem dor não existirão mais, porque as

πρωτα απηλθον." primeiras-coisas se-foram."

05 Και ειπεν δ καθημενος επι τω θρονω, "Ίδου, καινα ποιω παντα." Και λεγει μοι, E ^{6} disse ^{1} o ^{2} assentado ^{3} sobre ^{4} o ^{5} trono, "Eis-que ^{3} novo ^{1} faço ^{2} tudo," E diz a-mim,

"Γραψον, ὅτι οὖτοιοἱ λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν." 6 Και ειπεν μοι, "Escreve, porque estas as palavras ^{2} verdadeiras ^{3} e ^{4} fieis ^{1} são." E disse a-mim,

 $^{\circ}$ Γεγονα το Αλφα και το Ω , $\dot{\eta}$ Αρχη και το Τελος. Εγω τω διψωντι δωσω εκ "Me-tornei o Alfa e o Ômega, o Princípio e o Fim. Eu ^{2} ao ^{3} sedento ^{1} darei de

της πηγης του ὕδατος της ζωης δωρεαν. 7 °O νικων κληρονομησει ταυτα και da fonte da água da vida livremente. O vencendo herdará estas-coisas, e

 ϵ σομαι αυτω Θ ϵ ος, και αυτος ϵ σται μοι υίος. 8 Τοις $\delta \epsilon$ $\delta \epsilon$ ιλοις και απιστοις serei ^{2} a-ele, ^{1} Deus e ele será a-mim filho. ^{2} Quanto-aos ^{1} mas covardes e incrédulos

και ἁμαρτωλοις και ϵ βδ ϵ λυγμ ϵ νοις και φον ϵ υσιν και πορνοις και φαρμακοις και e pecadores e abomináveis e assassinos e fornicários e feiticeiros e

ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν, το μερος αυτων έν τη λιμνη τη καιομενη idólatras, e todos os falsos, a parte deles em o lago, o ardendo

πυρι και $\theta \in \omega$, $\delta \in \sigma = v$ $\delta \in \theta = v$ $\delta \in \omega = v$ $\delta \in \omega = v$ $\delta \in \omega = v$ com-fogo e enxofre, que é a morte, a segunda." [A Nova Jerusalém]

09 Και ηλθεν εἷς εκ των έπτα αγγελων των εχοντων τας έπτα φιαλας γεμουσας των έπτα E veio um de os sete anjos, os tendo as sete taças cheias das sete

πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ'_εμου, λεγων, " Δ ευρο, δειξω σοι την γυναικα pragas, as últimas, e falou comigo dizendo, "Vem, ²mostrarei ¹te a mulher,

την νυμφην του Αρνιου. $10 \, \text{K}$ αι απηνεγκεν με έν πνευματι επ' ορος μεγα και a noiva do Cordeiro. E transportou me em espírito a um-monte, grande e

ύψηλον, και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην, την άγιαν Ιερουσαλημ, καταβαινουσαν εκ alto, e mostrou me a cidade, a grande, a santa Jerusalém, descendo de

του ουρανου απο του Θεου, 11 εχουσαν την δοξαν του Θεου. Ό φωστηρ αυτης ὅμοιος ο céu a-partir do Deus, tendo a glória do Deus. O esplendor dela semelhante

λιθω τιμιωτατω, ώς λιθω ιασπιδι κρυσταλιζοντι, 12 εχουσα τειχος μεγα και a-pedra preciosíssima, como pedra de-jaspe cristalina, tendo parede grande e

ύψηλον, εχουσα πυλωνας δωδεκα, και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα, και ονοματα alta, tendo ^{2} portais, ^{1} doze e a os portais ^{2} anjos, ^{1} doze e nomes

επιγεγραμμενα, $\ddot{\alpha}$ εστιν των δωδεκα φυλων των υίων Ισραηλ· 13 απο ανατολων πυλωνες inscritos, que são das doze tribos dos filhos de-Israel; desde nascente ^{2} portais

τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις, και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων ^{1} três e desde norte ^{2} portais ^{1} três e desde sul ^{2} portais ^{1} três e desde poente

πυλωνες τρεις. 14 Και το τειχος της πολεως εχον θεμελιους δωδεκα, και επ' αυτων ^{2} portais ^{1} três. E a parede da cidade tinha ^{2} fundamentos, ^{1} doze e sobre eles

δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του Αρνιου. 15 Και ὁ λαλων μετ' εμου ειχεν doze nomes, dos doze apóstolos do Cordeiro. E o falando comigo tinha

μετρον, καλαμον χρυσουν, ἵνα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης. 16 Και ἡ medida, uma-cana de-ouro, para-que medisse a cidade e os portais dela. E a

πολις τετραγωνος κειται, και το μηκος αυτης ὅσον το πλατος. Και εμετρησεν την cidade ^{2} quadrada ^{1} fica, a-saber, o comprimento dela igual-a a largura. E ele-mediu a

πολιν τω καλαμω ϵ πι σταδιους δωδ ϵ κα χιλιαδων δωδ ϵ κα. Το μηκος και το cidade com-a cana, em estádios doze mil e doze. O comprimento e a

πλατος και το ύψος αυτης ισα ϵ στιν. 17 Και ϵ μ ϵ τρησ ϵ ν το τ ϵ ιχος αυτης ϵ κατον largura e a altura dela ^{2} iguais ^{1} são. E mediu a parede dela cento

τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων, μετρον ανθρωπου, $\ddot{0}$ εστιν αγγελου. 18 Και $\ddot{\eta}$ ν $\dot{\eta}$ quarenta quatro côvados, medida de-homem, que $\dot{0}$ de-anjo. E era $\dot{0}$

 $\epsilon \nu \delta$ ομησις του τ ϵ ιχους αυτης ιασπις και ή πολις χρυσιον καθαρον, ὅμοιον ὑ ϵ λω material da parede dela jaspe; e a cidade ouro puro, semelhante a-vidro

καθαρω. 19 Και οἱ θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω puro. E os fundamentos da parede da cidade ^{2} com-cada ^{3} pedra ^{4} preciosa

κεκοσμημενοι $\dot{b}$ θεμελιος $\dot{b}$ πρωτος ιασπις, $\dot{b}$ δευτερος σαπφειρος, $\dot{b}$ τριτος χαλκηδων, adornados: o fundamento, o primeiro, jaspe; o segundo, safira; o terceiro calcedônia;

ό τεταρτος σμαραγδος, 20 ό πεμπτος σαρδονυξ, ό ξκτος σαρδιος, ό ξβδομος χρυσολιθος, ο quarto, esmeralda; ο quinto, sardônica; ο sexto, sárdio; ο sétimo, crisólito;

ὁ ογδοος βηρυλλος, ὁ ενατος τοπαζιον, ὁ δεκατος χρυσοπρασος, ὁ ἑνδεκατος ὑακινθος, ο oitavo, berilo; o nono, topázio; o décimo, crisópraso; o undécimo, jacinto;

ὁ δωδεκατος αμεθυσος. 21 Kαι οἱ δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται, ανα ο duodécimo, ametista. E os doze portais, doze pérolas, ³individualmente,

 ϵ ἷς ϵ καστος των πυλωνων ην ϵ ξ ϵ νος μαργαριτου. Και η πλατ ϵ ια της πολεως ϵ um, ϵ 1 cada dos portais era de uma pérola. E a avenida da cidade

χρυσιον καθαρον, ώς ὕελος διαυγης. ouro puro, como vidro transparente.

[a glória dela]

22 Και ναον ουκ ειδον $\dot{\epsilon}$ ν αυτη, $\dot{\delta}$ γαρ Κυριος $\dot{\delta}$ Θεος $\dot{\delta}$ Παντοκρατωρ ναος αυτης Ε ^{3} santuário ^{1} não ^{2} vi em ela, ^{2} o ^{1} porque Senhor, o Deus, o Todo-poderoso, santuário dela

 ϵ στιν, και το Αρνιον. 23 Και ἡ πολις οὐ χρ ϵ ιαν ϵ χ ϵ ι του ἡλιου ουδ ϵ της σ ϵ ληνης ϵ , também o Cordeiro. E a cidade não ²necessidade ¹tem do sol nem da lua,

ἵνα φαινωσιν, αυτη ἡ γαρ δοξα του Θεου εφωτισεν αυτην, και ὁ λυχνος αυτης το para brilharem, ^{3} própria ^{2} a ^{1} porque glória do Deus ilumina ela, e a lâmpada dela o

Αρνιον. 24 Και περιπατησουσιν τα $\epsilon\theta$ νη δια του φωτος αυτης, και οἱ βασιλεις της γης Cordeiro. E ³andarão ¹as ²nações por a luz dela, e os reis da terra

φερουσιν την δοξαν και την τιμην αυτων ϵ ίς αυτην. 25 Και οἱ πυλωνες αυτης levam a glória e a honra deles para-dentro-de ela. E os portais dela

οὐ μη κλεισθωσιν ἡμερας, νυξ γαρ ουκ εσται εκει. 26~Kαι οισουσιν την δοξαν και não não serão-fechadas de-dia (²noite ¹pois não existirá lá). E trarão a glória e

την τιμην των εθνων είς αυτην. 27 Και οὐ μη εισελθη είς αυτην παν a honra dos nações para-dentro-de ela. Ε não não entrará em ela gualquer-*coisa*

κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδος, εἰ μη οἱ γεγραμμενοι εν τω profana e quem-perpetrar abominação e mentira; se não os tendo-sido-escritos em o

Βιβλιω της Zωης του Αρνιου. Livro da Vida do Cordeiro.

[o rio dela]

22.1 Και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον ύδατος ζωης, λαμπρον ώς κρυσταλλον, E mostrou me um-rio puro, de-água de-vida, brilhante como cristal,

εκπορευομένον εκ του θρονού του Θεού και του Αρνίου, 2 έν μέσω της πλατείας αυτής procedendo de o trono do Deus e do Cordeiro, em meio da avenida dela;

και του ποταμου ϵ ντ ϵ υθ ϵ ν και ϵ ντ ϵ υθ ϵ ν ξυλον ζωης, ποιουν καρπους δωδ ϵ κα, e ^{4} do ^{5} rio ^{1} lado-cá ^{2} e ^{3} lado-lá uma-árvore de-vida, produzindo ^{2} frutos, ^{1} doze

κατα μηνα ϵ καστον αποδιδους τον καρπον αυτου. Και τα φυλλα του ξυλου ϵ ίς ϵ conforme ϵ mes ϵ cada ϵ dando ϵ conforme ϵ mes ϵ cada ϵ dando ϵ to ϵ fruto ϵ dele. ϵ cas folhas da árvore para

θεραπειαν των εθνων. $3~{\rm K}$ αι παν καταθεμα οὖκ εσται εκει, και ο θρονος του cura das nações. E qualquer *coisa*-amaldiçoada não haverá lá, e o trono do

Θεου και του Αρνιου $\dot{\epsilon}$ ν αυτη εσται, και οἱ δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω. 4 Και Deus e do Cordeiro ^{2} em ^{3} ela, ^{1} estará e os escravos dEle servirão a-Ele. E

οψονται το προσωπον αυτου, και το ονομα αυτου ϵ πι των μ ϵ τωπων αυτων. 5 Kαι νυξ verão a face dEle, e o nome dEle sobre as testas deles. E ³noite

ουκ ϵ σται ϵ κ ϵ ι, και χρ ϵ ιαν ουκ ϵ χουσιν λυχνου και φωτος ήλιου, ὅτι ^{1} não ^{2} haverá lá, e ^{3} necessidade ^{1} não ^{2} têm de-lâmpada e de-luz de-sol, porque

Κυριος δ Θεος φωτιει αυτους. Και βασιλευσουσιν εἰς τους αιωνας των αιωνων. ²Senhor ¹o Deus ilumina eles. E reinarão até as eras das eras, **[Conclusão]**

06 Και λεγει μοι, "Οὖτοι οἱ λογοι πιστοι και αληθινοι. Και Κυριος ὁ Θεος των E diz a-mim, "Estas as palavras fieis e verdadeiras. E ^{3} Senhor ^{1} o ^{2} Deus dos

πνευματων των προφητων απεστειλέν τον αγγέλον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου espíritos dos profetas enviou o anjo dEle para-mostrar aos escravos dEle

- $\ddot{\alpha}$ δει γενεσθαι $\dot{\epsilon}$ ν ταχει." as-coisas-que são-necessárias acontecer em breve."
- 07 'Ίδου, ερχομαι ταχυ! Μακαριος ὁ τηρων τους λογους της προφητειας "Eis-que venho rapidamente! Bemaventurado o guardando as palavras da profecia του βιβλιου τουτου." do livro este."
- 08 Καγω Ιωαννης δ ακουων και βλεπων ταυτα· και ὅτε ηκουσα και εβλεψα, επεσον Ε-eu, João, o ouvindo e vendo estas-coisas; mesmo quando ouvi e vi, caí προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα. 9 Και para-adorar perante os pés do anjo, o mostrando me estas-coisas. Ε λεγει μοι, ""Ορα μη! Συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων, και

diz a-mim, "Oh não! 3Conservo 2teu 1sou e dos 2irmãos, 1teus dos profetas, a-saber

των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου. $T\omega$ Θεω προσκυνησον!" 10 Και λεγει dos guardando as palavras do livro este. ^{2} Ao ^{3} Deus ^{1} adora!" E diz

μοι, "Μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου, ότι ὁ καιρος a-mim, "Não seles as palavras da profecia do livro este, porque o tempo

 ϵ γγυς ϵ στιν. 11 $^{\circ}$ Ο αδικων αδικησατω ϵ τι, και $\dot{o}$ $\dot{p}$ υπαρος ^{2} próximo ^{1} está. O fazendo-injustiça, que-faça-injustiça ainda; e o imundo

ρυπαρευθητω ετι, και ὁ δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι, και ὁ ἄγιος que-seja-imundo ainda; e o justo ^{2} justiça ^{1} que-faça ainda, e o santo

άγιασθητω ϵ τι." que-se-santifique ainda."

- 12 "Ιδου, ϵ ρχομαι ταχυ, και δ μισθος μου μ ϵ τ' ϵ μου, αποδουναι ϵ καστω δ ς "Eis-que venho rapidamente, e a ϵ recompensa minha comigo, para-dar a-cada-um como
  - το ϵ ργον ϵ σται αυτου. 13 Eγω το Αλφα και το Ω , Αρχη και $T\epsilon$ λος, δ Π ρωτος και a obra ^{2} será ^{1} dele. Eu o Alfa e o Omega, Começo e Fim, o Primeiro e
  - δ Εσχατος."
  - o Último."
- 14 Μακαριοι οἱ ποιουντες τας εντολας αυτου, ἵνα εσται ἡ εξουσια αυτων επι το Bemaventurados os fazendo os mandamentos dEle, para existir o direito deles a a

ξυλον της ζωης, και τοις πυλωσιν ϵ ισ ϵ λθωσιν ϵ ίς την πολιν. 15 $\rm E$ ξω οἱ κυν ϵ ς árvore da vida, a-saber, ^{2} pelos ^{3} portais ^{1} adentrarem para a cidade. De-fora os cães

και οἱ φαρμακοι και οἱ πορνοι και οἱ φονεις και οἱ ειδωλολατραι και πας e os feiticeiros e os fornicários e os assassinos e os idólatras, $\underline{\mathbf{e}}$ todos

φιλων και ποιων ψευδος. amando e praticando mentira.

- **16** "Εγω Ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι $\dot{\nu}$ μιν ταυτα επι ταις "Ευ, Jesus, enviei o $\dot{\nu}$ 2 anjo 1 meu para-testificar 2 a-vós, 1 estas-*coisas* por as
  - εκκλησιαις. Εγω ειμι ἡ Ἡιζα και το Γενος Δαυιδ, ὁ Αστηρ ὁ λαμπρος ὁ πρωινος." igrejas. Eu sou a raiz e o prole de-Davi, o Astro, o brilhante, o alvorado."
- 17 Και το Πνευμα και ἡ νυμφη λεγουσιν, "Ερχου!" Και ὁ ακουων ειπατω, "Ερχου!" Tanto ο Espírito como a Noiva dizem, "Vem!" E o ouvindo que-diga, "Vem!"

Και ὁ διψων ϵ ρχ ϵ σθω. Ὁ θ ϵ λων, λαβ ϵ τω ὕδωρ ζωης δωρ ϵ αν. Ε o com-sede que-venha. O querendo, que-tome água de-vida de-graça. [um alerta sério]

- 18 "Μαρτυρω ϵ γω παντι ακουοντι τους λογους της προφητ ϵ ιας του β ι β λιου τουτου ϵ αν "Testifico eu a-todos ouvindo as palavras da profecia do livro este: Se
  - τις ϵ πιθη ϵ π' αυτα, ϵ πιθησαι ϵ π' αυτον δ Θεος τας πληγας τας γεγραμμενας alguém acrescentar a elas, que- ^{3} acrescente ^{4} a ^{5} ele ^{1} o ^{2} Deus as pragas, as escritas

 $\dot{\epsilon}\nu$ τω βιβλιω τουτω. 19 Και $\epsilon\alpha\nu$ τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας em o livro este! E se alguém tirar de as palavras do livro da profecia

ταυτης, αφελοι $\dot{\delta}$ Θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και $\dot{\epsilon}$ κ της πολεως της esta, que- ^{3} tire ^{1} o ^{2} Deus a parte dele de a árvore da vida e de a cidade, a

 $\dot{\alpha}$ γιας, των γεγραμμενων $\dot{\epsilon}$ ν τω βιβλιω τουτω." santa, das escritas em o livro este."

20 Λεγει ὁ μαρτυρων ταυτα, "Ναι, ερχομαι ταχυ." Αμην. Ναι, ερχου, ^{4} Diz ^{1} o ^{2} testificando ^{3} estas-coisas, "Sim, venho rapidamente." Amém! Sim! vem,

Κυριε Ιησου. Senhor Jesus!

21 ή χαρις του Κυριου Ιησου Χριστου μετα παντων των άγιων. Αμην. A graça do Senhor Jesus Cristo com todos os santos. Amém.

Dr. Gilberto Pickering Brasília, 30-11-2001